

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ
ДАНА 05. ФЕБРУАРА 2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите.

Молим Вас само за браниоце за данас, када будете износили питања, причали и тако даље, микрофоне само према себи усмерите, колега Вукотић, јуче ми ови из снимања јављају нису добро чули шта сте говорили, тако да молим Вас микрофон према Вама када будете говорили.

Адв. Војислав Вукотић: Био је тако постављен и ја сам претпостављао да је толико близу да ће бити снимљено.

Председник већа: Па ето тако, ево само упозорење ...

Адв. Војислав Вукотић: Је ли има проблема са тим мојим?

Председник већа: Па ја мислим да ће они некако чути, ако нешто буде видећемо.

Адв. Никола Николић: Судија само да Вас замолим пре него што почнете, ја данас максимално могу да останем до 13 часова.

Председник већа: Добро.

Адв. Никола Николић: Па Вас молим да о томе пошто поподне имам и „Агро банку“, а тамо имамо једно сведочење.

Председник већа: Добро, имаћу у виду. Добро.

Председник већа отвара заседање и објављује главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине под службеним бројем К-По2 2/14 против оптуженог Жарка Милошевића и др. због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у саизвршилаштву у вези са чланом 22 КЗЈ и других, а по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 9/13 од 31.12.2013. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу као и јуче.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић.

Пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Оптужени Драган Митровић присутан са браниоцем адвокатом Војиславом Вукотићем, оптужени Драган Лончар присутан са браниоцем адвокатом Николом Николићем, оптужени Мирко Опачић присутан са браниоцем адвокатима Душаном Игњатовићем и адвокатом Бранкицом Мајкић, оптужени Мирослав Милинковић присутан са браниоцем адвокатом Радојем Алексићем. Окривљени сарадник Жарко Милошевић присутан са браниоцем адвокатом Мирјаном Абдоли.

Како су испуњени услови и процесне претпоставке за одржавање главног претреса,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес настави наставком доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

У смислу члана 236 став 1 ЗКП врши се тонско снимање главног претреса и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Настављамо данас са изношењем одбране оптуженог Мирка Опачића.

Мирко молим Вас станите за пулт. Укључите микрофон.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. ОПАЧИЋ МИРКА

Сва она права која сам Вам јуче говорила и даље важе, значи чули сте Ваша права у смислу члана 68 и 70 ЗКП-а, на браниоца, да можете изнети своју одбрану, да нисте обавезни, можете се бранити и ћутањем и све остало. Ви сте рекли да желите да изнесете одбрану, па да чујемо у вези са наводима оптужнице од 31.12.2013. године, Тужилаштва за ратне злочине Вама се ставља догађај под тачком 3 оптужнице. Изволите можете да изнесете своју одбрану, само да Вас питам пре него што кренете, Ви сте давали одбрану пред Тужилаштвом за ратне злочине на записнику од 23.09.2013. године, да ли остајете при тој одбрани?

Опт. Мирко Опачић: Па углавном.

Председник већа: Добро. Изволите.

Опт. Мирко Опачић: Моја породица је пре рата значи живела у Сотину, познам ситуацију јако добро. Живели смо нормално, живот је био нормалан, ја сам као играч месног клуба био доста ангажован и волео сам фудбал, тако да је мене рецимо су више познавали по мом надимку „Сентин“ него по малтене правом имену. И сва ситуација је била нормална док нису почеле `90-те и првих избора ових што су били, ти избори када је мислим по структурама када су се формирале месне заједнице на националном нивоу. Осниване су политичке партије. Први вербални сусрет, тада долази до првих вербалних сукоба, долази чак и до првог убиства Србина и таква ситуација постаје све

напетија. У том моменту почиње долазити војска и хрватска војска у шестом месецу долази и заузима село, заједно са домаћим наоружаним који су били, у том моменту долази до исељавања Срба, углавном жена и деце. Ми смо још остали једно извесно време, ја сам конкретно негде када су ми долазили пар пута у кућу и претресали кућу, јер је мој отац био председник СДС-а и они су сматрали да код нас стално има неких „четника“ и долазили су у претрес, углавном су то била страна лица уз понеког домаћег. Е после тог догађаја ја сам избегао из Сотина, отишао сам у Србију и тамо сам био рецимо до деветог месеца. У том моменту су се почели и Хрвати када су ти почели тако и сукоби, доста Хрвата исељавати. Ми смо, ја конкретно смо се вратили до Шида, тако ја и мој колега и остало друштво које смо се чули, у Шиду смо добили униформу, оружје и онда смо кренили, прво смо били у Товарнику, то је био значи негде конач деветог месеца, онда смо дошли до фарме „Јакобовац“, ту смо значи 14.10. смо ушли у село Сотин, од правца Вучедола или Вуковара, није сада битно. Уласком у село наилази са друге стране војска за коју ми нисмо знали ни да ће ући, и ту смо се ми са њима срели и ту није било, то се рачуна као неки дан уласка нашега у село када војска преузима команду у селу. Њихове, ако је било ја не знам колико, тих наоружаних који су били, они су углавном разбежали се према Дунаву и војска је у том, из те војске један имао је чинове неке, он је рекао да је он командант места, и да он, да се ту ставрају структуре места где су одређени рецимо командант ТО-а Слободан Ковачевић, па први су то били председник Месне заједнице Миле Остојић, полиције Мирко Ковачевић и то је тако формирано. Пошто је у међувремену стварана и, мислим стварана је и задруга пољопривредна, у том моменту онда Миле Остојић преузима, да ли је директор или неку ту функцију, а гласа се за нову Месну заједницу, или само за председника. Гласање значи негде је могло бити после пада Вуковара, рецимо после 18, 20. не могу ја сада тачно 11. рецимо. Значи....

Председник већа: Новембра, које године 1991.?

Опт. Мирко Опачић: Све је то 1991. година.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирко Опачић: Значи новембар негде после 20. не могу ја знати тачно када, знам да је било углавном после пада Вуковара, када сам ја изабран за председника Месне заједнице, онда је у том моменту командат рецимо места је био капетан Милинковић, командат ТО Жарко Милошевић, командант милиције мислим да је био исти Мирко Ковачевић. Ситуација у селу мога преузимања, да не кажем била је јако тешка, значи нема струје, нема воде, пуно војске, пуно неких добровољаца из Србије који нису били под ничијом командом, колико сам ја видео. Ја као председник Месне заједнице, то је било у том моменту мислим како да вам кажем, грађани су долазили код мене тражити и што треба и што не треба, као да је Месна заједница имала некакав бунар жеља и само треба ми ово и за ствари које су биле потребне и не. Говорим углавном о грађанима српске националности. Углавном су они имали те захтеве. Тада се јављају и први проблеми, значи после пада Вуковара тога долазе ту и прве избеглице из Вуковара који су некада живели у Сотину, долазе нам у том моменту из Вуковара да ли наредбе, да ли сад то неке одлуке, пошто је у селу била кланица сотиначка, па ми морамо као Месна заједница оспособити кланицу за рад јер је потребна и требамо основну школу која је била у селу, то је све пошто је била и велика зима и све то, требамо да је одржимо да буде у функцији да би се кренила некакав живот и да би деца из Вуковара долазила у Сотин. Највише ангажмана смо Месна заједница је радила по

том питању, а треба напоменити да је ту било јако мало људи који је хтело да, који хоће да раде, рецимо у Месној заједници ниси могао да имаш више од 2-3 човека који ти хоће помоћи, а то су морали бити људи како да кажем са којима си приватно добар, који ће те послушати ако треба нешта одрадити, отићи негде, ти ниси се могао ослонити на већи број људи за неку помоћ, сви су они долазили у Месну заједницу када му нешта треба а када треба он да то врати, е онда ту он није дужан ништа. Значи, то је све било значи у том моменту, то је већ значи почетак 12., половином 12., јавља се нови проблем, почетак долазака људи неких кажу то су избеглице, ту су најпре долазили само дођу са аутом рецимо углавном су то долазили очеви без фамилија и сада они као они су чули да ће бити ту насељавање и они сада долазе у извидницу, њихова је фамилија нека у Србији, нека је у Босни, и ту се нама јављају први одређени проблеми, у ком смислу, они су свакодневно све више и више долазили, и дешавало се рецимо да су они упадали, било је ту празних кућа рецимо где су биле смештене војска, где су били смештени рецимо милиција у једној Месној заједници, команда ТО у следећој, тако да су куће су све су углавном које су биле празне су се тако пуниле и сада избеглице када су дошле оне су исто тако, они су дођу у Месну заједницу, ти чекаш немаш ти појма сада одакле они и шта сада треба мислим шта са њима радити, и онда међутим они су почели већ улазити у хрватске куће са тим грађанима хрватске националности, једноставно су долазили папире, рецимо каже ја сам из тог и тог места, тамо је моја кућа, па ћемо се заменити и све је то било мислим јако напета ситуација, да не кажем као председника те Месне заједнице ја не знам како сам ја ту могао снаћи и понашати, јер ти немаш никакве, он само зна дође е то је то, ја сад морам његов решити проблем. Долазе они, долазе сада и децу јер су они већ неки доселили у куће празне, они доведу децу, е сада њима треба храна, они требају јести, треба ово, све то Месна заједница нема, ми јесмо добијали нешто помоћи мало али све је то било мало колико је њих долазило. Значи у таквом случају кажем ситуација је била јако тешка, имали смо у Месној заједници два човека пошто су куће биле углавном разлупана стакла, који смо ето задужили, они су у име Месне заједнице мењали стакла и то је углавном та месна заједница углавном је радила посао што се тиче да тај живот у селу и шта смо коначно где смо се ангажовали исто, ако школа почне да ради, ако је ми оспособимо, у том моменту када школа почне да ради рецимо моја фамилија, остале фамилије које су биле у избеглиштву имале су шансе да дођу у село да се врате из избеглиштва.

Председник већа: Добро Опачићу, да не ширимо сада причу, дали сте нам тај уводни део шта је радила Месна заједница, то нама је јасно и Ви као председник савета. Ајмо сада конкретно на ово дело које се Вама ставља на терет.

Опт. Мирко Опачић: Да, може.

Председник већа: У вези са страдањем ових 13 цивила несрпске националности, ајмо да чујемо то.

Опт. Мирко Опачић: Па ја сам овде рекао, ево рецимо конкретно од њих, ја сам први пут чуо овде за тај списак 2013. године.

Председник већа: Када сте први пут чули, 2013. године?

Опт. Мирко Опачић: Први пут сам ја чуо да је тај списак постојао 2013. године.
Е....

Председник већа: Који списак?

Опт. Мирко Опачић: Списак убијених који сам ја наводно направио са Месном заједницом и дао сам Жарку Милошевићу, ја њему дао списак, он из чиста мира отишао и побије 13 људи.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирко Опачић: Е тада сам ја и оптужен по тој оптужници, ја сам први пута рецимо, ја нисам ни знао који су убијени људи, чуло се, међутим ја када сам прочитао сам ваљда хрватску оптужницу, онда сам то прочитао, они су оптужили неке мислим 17 Срба и ту је била имена погинулих грађана хрватске националности, између тих је наведено ових 13 као задњи који су се водили као нестали. Е у томе моменту значи после сам ја на Интернету 2013. године видим да сам, да је ухапшен Милошевић Жарко, Лончар Драган и да су они у притвору и ја сам онда позван за сведока, да ја дам своје виђење. Ја сам тада дао изјаву шта сам знао јер ја први пут сам, ја сам се изненадио и када сам ја прочитао, први пут сам онда реко па ваљда је он, мислим када је ухапшен ваљда су нешта дознали. Ја сам дао изјаву и после те моје изјаве они су мене оптужили да сам, против мене је уствари подигнута и оптужница. И на оптужници је то стављено мени на терет да сам ја по његовој изјави првио списак тих Хрвата које треба, њих једноставно треба убити. Пазите. У изјавама Жарка Милошевића исто стоји да сам ја рекао како треба све Хрвате убити, пази, осим Иве Каубоја, јер он је наводно, мислим он је уствари један сиромашак, а он је наведен као да је он ретардирана особа, а ја ето мислим да је супротно, да он није био ретардирана особа и ја се, сада каже, ја сам изјавио како треба све убити осим њега. Ја се сада питам, када сам ја то изјавио, а то нико чуо није, јер ако је неко чуо нека изјави, дође овде па нека каже, ако сам ја то тако изјавио што би ја правио списак онда од 13 људи. Мислим шта ће мени списак ако сам ја ту изјаву, а нисам је дао и значи још што је горе списак тих људи на тој, мислим то је страшно, мислим за мене је страшно, за њега и његове који су то писали није страшно, али за мене јесте. То знају стари сотинчани, ја сам са рецимо није сада битно ту је три човека Филиповић Марко, Матијашевић Иво, Рагуж са којма сам ја неким играо фудбал, све је то било са којима сам ја био сто пута бољи и више заједно са њима сам преко фудбала сарађивао него са тим Милошевићем, они су ми били сто пута дражи него он. Друга ствар, шесторо људи који су стационирани на једноме месту рецимо Андрија Рајс, Цицварић, Славица, Мирјана Рагуж, да мислим то је мени толико тужно, њен отац, Кушић Марко, ја Магдалена Кушић жена не знам ни да је живела, нисам је видео да је ту уопште. Има ту још једна ствар, мени се ставља 13, каже ови моји каже па није ти олакшавајуће, у тих 13 је и Ђукић Крешо, пазите, то је мени се исто ставља на терет, а господин Милошевић у својој изјави коју сам ја читао, он изјављује како је он, они су се зезнули или погрешно, требао је ићи у аутобус и да оде са својом супругом, они су погрешили и они су њега одвели овамо у станицу милиције, у камион. Е сада Мирко је крив и за њега. Половина ових људи је опљачкана, Хенри Сили .... Дође Жарко Милошевић, узме му ауто, нови ауто „Шкода фаворит“, то је његов ауто, он је то у рату не знам каквом рату, он је заробио то. Мирко Опачић као, пази ту је Мирко је сада је Мирко испао највећи ту, Мирко је био жртва свега овога. Каже - Мирко Опачић је ставио Хенрија да га се убије зато што је тај Хенри тражио да му он врати ауто. Мислим, ето то је рецимо од случаја. У Хрватској је дигнута оптужница на основу изјава 30 сведока, сотинчана, који су били значи до 27. до 27. и међу тих 30 је значи, не знам ја тачан број који су отишли из Сотина, а неких 10-так је њих остало у Сотину, они давају изјаву од целог села ко им је шта радио и како се ко понашао, на

основу тих њихових изјава оптужено је рецимо 17 Срба. Тај ниједан Хрват у својим изјавама, а ја сам то читао, нешта сам знао, нешта сам видио где су претеривали, пази не спомиње Мирка Опачића ниједан, „Сетина“ уствари, значи мене нико не спомиње. Значи да сам икога увредио, нисам никога ударио, ни са ким никакав вербални ја дуел са њима нисам имао. Пазите, и сад одједном Мирко Опачић долази пази у некој помућеној свести значи отприлике пола сата, сат, Мирко е, Мирко напише тај списак и каже господину Милошевићу иди поби ове људе, и он без речи се покупи, оде, покупи људе и побије их. Пазите. Из којих разлога сада је Мирко имао ако нико не каже мене не спомиње нигде, значи да сам напао ту као свађао се, који разлог Мирко Опачић има сада да рецимо ту одвоји 13 људи и сад да се они побију. Пазите, овај исти ту дотични господин прије овога убиства он је имао још неких убистава. Значи који се....

Председник већа: О коме причате?

Опт. Мирко Опачић: Жарко Милошевић.

Председник већа: Добро, па конкретно ми реците, а не тако кажете дотични господин, транскрипти не знају ко је тај.

Опт. Мирко Опачић: Знате шта, нема другога.

Председник већа: Добро, реците ми само овако, јесу постојали уопште неки спискови у Месној заједници када сте Ви били председник?

Опт. Мирко Опачић: Када сам ја дошао већ су спискови постојали, значи од претходног....

Председник већа: Какви су то спискови били?

Опт. Мирко Опачић: Спискови становништва Срба и Хрвата.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирко Опачић: Да ли су они били посебно, да ли су они били заједно ја не, никад ја нисам ни гледао јер је то била особа женска нека, била је једно време Јованка Младић па сам ја био.

Председник већа: Добро, а јесте Ви били у канцеларији Месне заједнице када је било неко заокруживање неких лица са спискова?

Опт. Мирко Опачић: Био сам када је дошао....

Председник већа: Ко је то заокруживао?

Опт. Мирко Опачић: Заокруживао је господин Милошевић.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирко Опачић: И он је узео списак од Јованке, заокруживао је и рекао је као требаће бити....

Председник већа: А зашто, шта је заокруживао?

Опт. Мирко Опачић: За иселење пошто је он као има ту избеглица пуно, они су били у Вуковару, они су дати аутобуси...

Председник већа: А јесу то ти спискови који су иначе постојали?

Опт. Мирко Опачић: Па постојали су, били су спискови.

Председник већа: Добро, а реците ми када је он то заокруживао, Ви те били у канцеларији, је ли био још ко у канцеларији, можете да наведете нека?

Опт. Мирко Опачић: Па био је, ја сам навео Миле које сам се ја сећао, Миле Вученовић, Лазо Тинтар, поред те наше просторије је била просторија, био је Винко Труља, просторија где је био телевизор, јер онда пошто није било струје ми смо од војске добијали струју, ту је дефиловало ко је год хтео могао је ући, значи у том моменту када смо ми то требали, када сам ја викао како он каже викао и тамо те за убијање, у том моменту је ту могло бити 10-15 људи ја да не знам који су били када тамо су гледали неки телевизор, неки излазили, као пролазна соба је то била. Није то била класична канцеларија и сада ту не може нико да уђе. То је била пролазна соба где се улазило када је ко хтео и излазило.

Председник већа: Добро, а јесте ви као месна заједница сарађивали са војском, са ЈНА тадашњом?

Опт. Мирко Опачић: Јесмо.

Председник већа: У ком смислу, каква је то сарадња била?

Опт. Мирко Опачић: Сарадња је била, они су нама помагали све што је, мислим све, што су они могли нама да рецимо конкретно није било струје, био је постојао агрегат за воду где су они нам давали ја чак мислим ако се добро сећам да је за тај агрегат требало око 40 литара нафте, да би село добијало воду да би имали ујутро рецимо једно 2 сата ујутро и 2 сата навече, да је село значи у том смислу. Довозили смо некад неке помоћи ако добијемо то је углавном стизало до Шида, знам да је рецимо долазио угаљ, долазило је брашна, дрва нека, они су нама давали камионе за превоз тога рецимо.

Председник већа: Добро, а ко конкретно да камион када тражите рецимо?

Опт. Мирко Опачић: Па рецимо да обично ако би ја тражио.....

Председник већа: Са ким сте Ви контактирали?

Опт. Мирко Опачић: Ја рецимо ако ћу требати ја или оде мој заменик, није сада ни битно или онај претходник, ми смо ишли у команду значи идемо код у том случају командант Милинковић и он је имао и заменика, али углавном сам ја са њим контактирао и тражио тај....

Председник већа: И он даје дозволу за камион?

Опт. Мирко Опачић: Не само камион, за све остало.

Председник већа: Добро, добро. Јесу постојали неки пунктови ту на изласку из села?

Опт. Мирко Опачић: Постојали су пунктови на....

Председник већа: И ко је држао те пунктове, ко је?

Опт. Мирко Опачић: Па било је рецимо када су прве војске ја знам, после ја баш и не знам, рецимо дође сада мислим не знам одакле су били и сада ту је била војска, е сада ми смо свакој тој војсци пошто они баш нису познавли терен, ми смо додавали једног домаћега па рецимо територијалца у том моменту, да буде са њима да њима буде лакше, значи то је било они су имали на изласку села имали су они и према Дунаву кућа где су главном је значи та војска била.

Председник већа: Јесу требале неке дозволе, пропуснице да се изађе из села?

Опт. Мирко Опачић: Пропуснице су требале свакоме ко је за излазак из села, значи ако идемо на територију Републике Србије, пропуснице даје војска, ако идемо на њиву рецимо, ја конкретно знам чак и мене нису пуштали јер у том моменту је била берба кукуруза и сада ја хоћу да идем брати кукуруз, они мени не дају јер ја нисам ја ни мислио реко шта ће ми пропусница, у том случају је месна заједница давала пропуснице, значи како Хрватима, тако и Србима за одлазак у виноград или поље, а за излазак из рецимо те територије према Србији, војска је давала пропуснице.

Председник већа: Добро, а у вези са страдањем ових 13 лица, Ви кажете списак сте видели 2013. године и тако даље?

Опт. Мирко Опачић: Не, нисам ја видео списак.

Председник већа: Него?

Опт. Мирко Опачић: Него је он, господин Милошевић је мене обавестио како сам ја правио списак.

Председник већа: Добро, е сада ја Вас питам када сте Ви чули, јесте ли уопште чули и када сте чули у време када се ово дешавало значи 1991. године, да ли сте чули за страдање ових 13 лица?

Опт. Мирко Опачић: Ја сам чуо да не кажем после неколико дана.

Председник већа: Од кога сте то чули?

Опт. Мирко Опачић: Како да кажем, то је морало кренити значи од особе која је тамо била, сада ја сам чуо рецимо да је Цволе тај, да је он први то пренео вест кроз село и онда довољно да се каже једноме да се то сазна и да се то, и шта се сад, није то је

речено убијено, међутим није се знало ко је то убијен ни да ли је стварна и колика је то чињеница и колико их је убијених.

Председник већа: Да ли се Ви сећате, јел вама Жарко Милошевић тражио у то време значи крај децембра '91. године јел тражио неки камион, јел тражио од вас или уопште јесте ли разговарали о неком камиону?

Опт. Мирко Опачић: Па не може тај господин Милошевић, он не може тражити од мене камион кад ја камиона немам.

Председник већа: Али добро, јесте ли уопште причали, јел нешто било?

Опт. Мирко Опачић: Ми никада о томе нисмо ни причали нити је са мном он то могао причати, значи са мном нема шансе ико, и ако се овде још ико нађе, овде ико нек се нађе да је Мирко и ским разговарао или „Сентин“ да је разговарао о том списку како неке људе треба стрелјати, то значи са мном није могао разговарати о таквим стварима.

Председник већа: Јел Вам познат Милорад Вишић?

Опт. Мирко Опачић: Јесте.

Председник већа: Шта је он био, јел живео у Сотину, шта је радио?

Опт. Мирко Опачић: Па радио је, он је био, па мислим да је био, живио је у ствари у Вуковару, али је у том моменут био једноставно нека веза између Вуковара и Сотина. Он је био члан истакнути СДС-а, био је лекар и он је по прилици стално је био на неком терену и мислим од њега се могло чути рецимо он је доста пио у то време, углавном он се једноставно је као он је испадало нема функцију а свугдје је он, рецимо и кад сам ја биран за председника Месне заједнице он је ту исто био. И тако, значи свугдје је био он присутан али нигде као, мислим то је радио као доктор и доносио је лекове и то знам да је био. Значи он је свугдје био и сад ето.

Председник већа: Добро. Јел то све?

Опт. Мирко Опачић: Па не знам шта бих још сад могао да....

Председник већа: Одбрана јел има питања за оптуженог Мирка Опачића. Изволите. Само ми се представите због транскрипта.

Адв. Душан Игњатовић: Господине Опачићу да ли сте ви икада издали било какво директно наређење територијалној полицији или било коме од наоружаних формација у селу Сотин?

Опт. Мирко Опачић: Ја никада као и мој претходник Остојић, пошто сам с њим исто често био у контакту смо сматрали и тако је од почетка било да је команда места у селу, ми смо били подређени команди места, ја никако нисам имао ни формалне власти да издам неком наређење, рецимо полицији, ТО, војсци, добровољцима поготово а и чак и да сам издао они ме не би слушали.

Адв. Душан Игњатовић: Рекли сте да сте се бавили фудбалом у Сотину пре него што је почео рат.

Опт. Мирко Опачић: Јесте.

Адв. Душан Игњатовић: Јесте ли водили фудбалски клуб у Сотину?

Опт. Мирко Опачић: Водио сам после играчке каријере, водио сам и фудбалски клуб као...

Адв. Душан Игњатовић: С ким сте га водили?

Опт. Мирко Опачић: Са покојним Ивом Матијашевић, ја сам у ствари њега заменио али је он остао увек, пошто је био заљубљеник фудбала остали смо заједно и били смо заједно радили, водили смо фудбалски клуб.

Адв. Душан Игњатовић: Хвала вам, немам више питања.

Председник већа: Колегенице Мајкић јел имате ви? Немате. тужиоче изволите. Сачекајте прво, само полако, само полако. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ви кажете да сте били у месној заједници, реците да ли су постојале у то време неки органи месне заједнице и какво је било устројство месне заједнице, конкретно да ли постоји савет месне заједнице?

Опт. Мирко Опачић: Па ја право да вам кажем, кад сам ја преузео ја нисам....

Заменик тужиоца: Нисам завршио...

Председник већа: Само да заврши.

Заменик тужиоца: Значи да ли постоји савет месне заједнице, председник, неки органи, комисија, шта има, постоји у тој месној заједници?

Опт. Мирко Опачић: Ево овако, кад сам ја преузео да не кажем функцију, ја нисам ни знао да постоји савет месне заједнице. Сад кад сам ја, први пут сам сазнао, ја сам само тамо одабрао, како сам рекао, одабрао сам људе, не да сам их ја одабрао, они су већ били ко је вољан да вам помогне, значи у том моменту нисам ни знао док нисам касније питао овога Милета Остојића да ли ту постоји неки савет, онда ми је он рекао каже па постоји.

Заменик тужиоца: Када је то било?

Опт. Мирко Опачић: Шта?

Заменик тужиоца: Када ви сазнајете да постоји савет месне заједнице?

Опт. Мирко Опачић: Сазнајем овде кад сам, сад ова испитивања имао и онда сам отишо код њега кући да ја кажем јел постојао савет месне заједнице, он мени каже постоји.

Заменик тужиоца: Кад овде? Кад је почео овај поступак тад сте сазнали да постоји савет месне заједнице?

Опт.Мирко Опачић: Јесте.

Заменик тужиоца: Раније нисте знали?

Опт.Мирко Опачић: Нисам знао, ја сам имао људе с којима сам ја, мислим како оно,ко је вољан да ми помогне, ништа друго, нисам ни знао да постоји.

Заменик тужиоца: А шта постоји у месној заједници, какви органи, да ли уопште знате или не знате у то време?

Опт.Мирко Опачић: Па у то време ни не знам, јер вам кажем како, ја сам председник у том моменту и имам људе ко хоће да ради, ко хоће да ми помогне.

Заменик тужиоца: У реду разумео сам, него само реците знам, не знам и то је одговор. Значи нема потребе...

Опт.Мирко Опачић: Е па то је, ја нисам ни знао да је постојао значи тај савет месне заједнице.

Заменик тужиоца: Да ли месна заједница има неку ингеренцију над територијалном одбраном?

Опт.Мирко Опачић: Нема.

Заменик тужиоца: Да ли се сарађујете са онима који су на челу територијалне одбране, командиром, командантом и тако?

Опт.Мирко Опачић: Па ретко када, конкретно рецимо мислим да је било једном кад смо возили дрва да смо тражили дал од полиције или од њих да иду те раднике који ће та дрва товарити у неко обезбеђење, ето.

Заменик тужиоца: Рекли сте данас да је постојао списак лица Хрватске и Српске националности као становника тога места, у то време, и да је прављен неки списак, ја сам овде записао а ви ме исправите ако грешим, кажете овако нисам правио тај списак је ли, који је предмет ове оптужбе, за мене је то страшно не за и Мирка који је правио тај списак.

Опт.Мирко Опачић: Па видите нешто, ја сам овде изјавио...

Заменик тужиоца: Јел правио Милошевић окривљени сарадник тај списак или не, или не знате?

Опт.Мирко Опачић: Ја сам овде изјавио да су били спискови становништва.

Заменик тужиоца: Не, не за спискове становништва, него спискове за исељавање и спискове за ликвидацију?

Опт.Мирко Опачић: Ево значи, списак становништва је постојао и са тог списка, он узима тај списак.

Заменик тужиоца: Који он?

Опт.Мирко Опачић: Господин Милошевић.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт.Мирко Опачић: И заокружива за иселење људе пошто је...

Заменик тужиоца: Где, када?

Опт.Мирко Опачић: Ту 26. што се наводи овде.

Заменик тужиоца: Где, у ком објекту?

Опт.Мирко Опачић: Објекту, он је дошао у месну заједницу.

Заменик тужиоца: Добро, па само да знамо о чему се ради.

Опт.Мирко Опачић: И то је држао, ушао онако како иначе доликује њему као првоборцу и он је узео и заокруживао људе које треба иселити, сутра долази аутобуси, они су наручили аутобусе и све се сводило на то заокруживање његовог списка за иселење.

Заменик тужиоца: Колико је ту лица било?

Опт.Мирко Опачић: Не знам ја колико их је било.

Заменик тужиоца: Колико је аутобуса требовано?

Опт.Мирко Опачић: Не знам, нисам ја ни наручивао аутобусе.

Заменик тужиоца: Ко може да наручи аутобусе?

Опт.Мирко Опачић: Па не знам ја ко је наручио, он их је довео аутобусе.

Заменик тужиоца: Колико је дошло аутобуса?

Опт.Мирко Опачић: Мени су рекли каже, ја конкретно рецимо мени су рекли да је два било аутобуса, међутим сад јуче чујем да су била три.

Заменик тужиоца: Да вам кажем једну ствар, оно чега се сећате то само реците.

Опт.Мирко Опачић: Па ја и говорим то.

Заменик тужиоца: Јесте ли ви видели те аутобусе када је кренуло иселавање тих лица?

Опт.Мирко Опачић: Не.

Заменик тужиоца: Нисте видели?

Опт.Мирко Опачић: Ја сам био у месној заједници негде чини ми се да је дошао један аутобус и онда сам отишао из месне заједнице, можда је било девет сати, или тако, шта ја...

Заменик тужиоца: Нисте видели ни један аутобус испред, није вас занимало ништа?

Опт.Мирко Опачић: Један само, да.

Заменик тужиоца: Јел било, колико је било људи у том аутобусу?

Опт.Мирко Опачић: Па нико, није ту још нико био, то је око девет сати било, није ту било, то је, у том центру је увек било неке војске.

Заменик тужиоца: Да ли је у то време, тај дан прављен неки списак, заокруживана лица за ликвидацију?

Опт.Мирко Опачић: Тај дан не знам, јер ја њега нисам ни видио више, ни Жарета ни тај списак.

Заменик тужиоца: Да ли Ви у том дану знате да постоји списак за ликвидацију или не знате?

Опт.Мирко Опачић: Не знам.

Заменик тужиоца: Добро. Сад сте рекли данас у исказу, ја сам то записивао, у једном тренутку ако сам добро разумео, ако нисам добро разумео ви ме исправите и реците да грешим, да је тада у месној заједници викао, то се односи на Милошевића лица за убијање. Јел то тачно или није?

Опт.Мирко Опачић: Не, он је то изјавио да сам ја, не он.

Заменик тужиоца: Не, не шта је он изјавио. Него да ли је тај дан, тај дан када је заокруживање било и ...

Адв.Радоје Алексић: Нисте одобрили да тужилац директно се обраћа њему.

Председник већа: Одбрана тишина. Питање конкретно.

Заменик тужиоца: Да ли је тај дан када су прављени спискови, када је направљен списак, када је било заокруживање како ви кажете од стране Милошевића, да ли је тај дан он како ви кажете викао, да ли је спомињао имена, да ли је спомињао имена лица евентуално које треба да буду ликвидирани?

Опт.Мирко Опачић: Па спомињао је.

Заменик тужиоца: Која треба да буду ликвидирана?

Председник већа: Добро, рекли сте, чули смо.

Адв. Душан Игњатовић: Само да кажемо шта је приговор, ако може?

Председник већа: Реците.

Адв. Душан Игњатовић: То прављење спискова нити је рекао Опачић овде и ако би могао колега тужилац значи ако би могло да ....

Заменик тужиоца: Шта, да цитирам видео запис, шта?

Адв. Душан Игњатовић: Не, али просто стављате му нешто, стављате му сугестивна питања и овај, и стављате му нешто ...

Заменик тужиоца: Не, ја не постављам сугестивна питања, ја само кажем ако грешим Ви ми реците грешим.

Адв. Душан Игњатовић: Па грешите.

Заменик тужиоца: Ја сам записивао оно што је рекао.

Адв. Душан Игњатовић: Али грешите.

Заменик тужиоца: Шта грешим?

Адв. Душан Игњатовић: Грешите у томе што кажете да је било, да је он рекао да су прављени спискови али он то није рекао.

Заменик тужиоца: Ви мене не слушате, али добро то је ваша...

Адв. Душан Игњатовић: Не, не, слушавам вас.

Председник већа: Није рекао да су прављени спискови, да је списак постојао у месној заједници и да је Милошевић заокруживао, тако је конкретно рекао, значи конкретно питање. Изволите.

Заменик тужиоца: Јесте, јесте. Конкретно питање је било, ево трећи пут покушавам, Ви одбите питање. Да ли је те прилике, да ли сте данас рекли или нисте рекли, да ли се сећате да је те прилике Милошевић наводио да међу тим лицима које заокружује постоје лица и који број тих лица које треба ликвидирати или ће бити ликвидирано?

Опт. Мирко Опачић: Не, не, није било говора о ликвидацији никада.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли сте ви са Милинковићем контактирали везано за нека возила која су потребна за месну заједницу, икада?

Опт.Мирко Опачић: Јесам.

Заменик тужиоца: Када и колико пута?

Опт.Мирко Опачић: Па навео сам ја то већ овде, не могу ја рећ колико пута сам сад ја за два, не знам колико смо били заједно, значи говорио сам кад је требало ићи по дрва, по шећер, по....

Заменик тужиоца: У реду то сте рекли.

Опт.Мирко Опачић: То сам реко.

Заменик тужиоца: Да ли сте конкретно ту око католичког Божића контактирали с њим везано за потребу за месну заједницу неког камиона?

Опт.Мирко Опачић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је Милошевић након овог догађаја, кад кажем након овог догађаја то је ова ликвидација ових 13 људи...

Опт.Мирко Опачић: Да, јесте.

Заменик тужиоца: Рекао шта се десило тамо, да ли вас је обавестио?

Опт.Мирко Опачић: Није.

Заменик тужиоца: Да ли је Милошевић некада био у вашој кући, односно у кући где живи ваш отац?

Опт.Мирко Опачић: Никада.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли је ваш отац разговарао с вама након овог догађаја везано за та лица која су ликвидирана, да ли сте некад с њим разговарали о томе?

Опт.Мирко Опачић: Није директно са мном, само кад је чуо ишао је кроз село, он је то волио и он је то да он истражи, мислим толико је он ишао ради мене да види то све, и онда кад је он чуо шта је отприлике, где би могло шта бити, он је, био је миран, јер он је хтео да види и е то је било рецимо. Да је он је сазнао код њега је рецимо конкретно била мајка од Рагуша Мирослава, и рекла да су одвели сина, да ли он шта зна, и он је онда отишао је у село и мислим чак да је рекао да је нашао Жарета у милицији и још неког не знам тачно кога и да је питао Жарета где је Мирослав Рагуш и да је овај одговорио на сигурно, као одсељени су на сигурно. Е у том смислу то сам ја од оца чуо.

Заменик тужиоца: Да ли ви знате после овог догађаја шта се дешавало са тим лицима?

Опт.Мирко Опачић: Не знам.

Заменик тужиоца: Судбину тих лица?

Опт.Мирко Опачић: Не знам.

Заменик тужиоца: Не знате?

Опт.Мирко Опачић: Не знам.

Заменик тужиоца: Да ли знате да ли су та лица икада пронађена?

Опт.Мирко Опачић: Први пут сам сазнао сада кад сам прочитао на интернету.

Заменик тужиоца: Добро. Реците ми од ових лица која су оптужена у овом поступку, да ли можете да нам кажете ко је у то време какав статус имао. Значи конкретно рекли сте за Жарка Милошевића да је био то што је био, је ли командант...?

Опт.Мирко Опачић: Био је да.

Заменик тужиоца: Драган Митровић шта је био тада?

Опт.Мирко Опачић: Па ја овде кад сам га видио ја сам први пут знао да је то Драган Митровић, познавао сам га, знам да је био тамо у милицији.

Заменик тужиоца: У милицији?

Опт.Мирко Опачић: У милицији је био.

Заменик тужиоца: Јел био обичан да кажем или је био командир или, да ли знате то?

Опт.Мирко Опачић: Па није он, био је командир Мирко Ковачевић, заменик је био Жељко Мијаковац, а сви остали мислим то су били...

Заменик тужиоца: Драган Лончар?

Опт.Мирко Опачић: Па искрено да вам кажем, он ме највише изненадио кад сам га ту видео на овом списку, зато што постојала је одређена група око команданта Милошевића која је стално била заједно и да не кажем пила је пуно и видело се да имају пуно новаца. Мислим пуно новаца, нисам ја видео да има новаца, али се пуно пило, значи требало је новаца. Ја никада Лончара с њима нисам видео.

Заменик тужиоца: Да ли знате шта је Лончар тада био, да ли је био војно ангажован, у којој јединици?

Опт.Мирко Опачић: Па сви су били ангажовани, ко је био свако је имао пушку и онај од 60 година и онај од 20.

Заменик тужиоца: Знате или не знате, милиција, ТО, да ли знате или не знате?

Опт.Мирко Опачић: Шта?

Заменик тужиоца: Он тада да ли је био...

Опт.Мирко Опачић: Не знам ја да ли је он био ТО или милиција, не могу рећи, кажем вам ја њега нисам ни виђао малтене.

Заменик тужиоца: Рекли сте за Мирослава Милинковића да је био то што је био. Реците ми да ли сте познавали у то време, да ли сте одлазили у команду да кажем где је била војска тада смештена?

Опт.Мирко Опачић: Јесам, у команду одлазио.

Заменик тужиоца: Где је војска била. Одлазили?

Опт.Мирко Опачић: Јесам.

Заменик тужиоца: Јесу ли били састанци реферисани, шта је ту било, јел то сваки дан?

Опт.Мирко Опачић: Па јок, није то било, ја сам одлазио само кад је мени требало нешто за месну заједницу, мени је....

Заменик тужиоца: А кад кажете то Цволе надимак, ко је то?

Опт.Мирко Опачић: Па ја сад не знам да ли је он Милиновић, Милинковић, Миланковић, право да вам кажем он је доселио у село ја тачно сад презиме не би знао.

Заменик тужиоца: Јел знате надимак?

Опт.Мирко Опачић: Па „Цволе“, а знам све то, али сад тачно презиме не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: А реците то када су ишли, ви кажете постојао је један аутобус, куда тај аутобус иде са тим лицима која су?

Опт.Мирко Опачић: Пазите, ја то нисам ни видио куда иде, нит сам знао куд ће ићи, јер онај ко је организовао тај превоз вероватно је он то знао.

Заменик тужиоца: А то су становници села у коме сте ви председник месне заједнице, ви не знате где иде тај аутобус, не интересује вас или како?

Опт.Мирко Опачић: Па не знам ја где иде.

Заменик тужиоца: Јесте ли заинтересовани за судбину тих лица који иду, то су становници вашег села?

Опт.Мирко Опачић: Па видите нешта, кад се Ви нађете у ситуацији да вам у село упадне пет пута више становника него што имате кућа слободних, који су сви протерани и огорчени, ја искрено кажем не би волио да сам био у кожи тих Хрвата. Јел разумете сад шта сам хтео?

Заменик тужиоца: Не баш.

Опт.Мирко Опачић: Молим?

Заменик тужиоца: Не баш.

Опт.Мирко Опачић: Па рецимо да је то у том моменту за њих била боља солуција него да то буде у том, да не кажем то где сам се ја налазио у тој ситуацији е ја би га волио видит ко би се ту снашао.

Заменик тужиоца: Да ли знате међу тим припадницима војске који су тамо били, осим оптуженог Милинковића, да ли сте познавали још некога из те команде, конкретно Драгана Тодоровића на пример?

Опт.Мирко Опачић: Јесам.

Заменик тужиоца: Ко је то био?

Опт.Мирко Опачић: Па он је словио или је био, ја мислим да је заменик био Милинковићев, капетана тада.

Заменик тужиоца: Јесте ли контактирали са њим?

Опт.Мирко Опачић: Нормално да јесам.

Заменик тужиоца: А реците ми да ли сте, да ли је тада односно шта је та војна јединица која је ту била, у којој је конкретно био тај Тодоровић и Милинковић, имала од инжињеријских оруђа, средстава, да ли се сећате?

Опт.Мирко Опачић: Ја само знам да су они имали камионе, и да су имали горива, где смо се ми снабдевали исто и за приватна возила и за рецимо агрегате, то знам да су имали камионе, а да ли су они имали неке, то ја не могу рећи, ја само могу да кажем да је после пада Вуковара у Сотин долази још већи број војске која долази са машинама за расчишћавање Вуковара и они су исто стационирани били негде у Сотину али они нису имали неких додира с нама, значи који су служили у чишћењу Вуковара, тих рушевина.

Заменик тужиоца: Да ли тим јединицама или већ не знам како да назовем, формацијама, да ли је и њима надређен оптужени Милинковић и...

Опт.Мирко Опачић: Не знам.

Заменик тужиоца: То не знате?

Опт.Мирко Опачић: Не знам, не знам, стварно не знам.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Опт.Мирко Опачић: Стварно не знам, само знам да су дошли.

Председник већа: Опачићу једно питање још за Ввас, Ви сте видели да вас Жарко Милошевић окривљени сарадник терети. Ја вас питам у каквим сте односима били са њим, пре ових догађаја?

Опт.Мирко Опачић: Па како да вам кажем, ми нисмо били у никаквим односима, мислим нисмо били посвађани, али ми смо били два различита света. Значи ја сам имао своје друштво с којим сам се дружио, он је имао своје. Ми смо и генерацијски, ја сам старији од њега, значи нисмо никако могли припадати неких тим ближим односима.

Председник већа: И још једно питање. Кажете да сте били у месној заједници тог дана и да сте видели један камион, ујутру у 9 сати, јел тако?

Опт.Мирко Опачић: Не, реко сам аутобус.

Председник већа: Аутобус, аутобус. Е, јел тај аутобус био празан кад сте га ви видели?

Опт.Мирко Опачић: Био је празан, празан.

Председник већа: Празан, значи још није почео, није народ почео да улази у њега?

Опт.Мирко Опачић: Није, не. Није ту ни било народа.

Председник већа: Добро, ви кажете било је околo, неки су шетали.

Опт.Мирко Опачић: Шта ја хоћу рећ, било је тих војника свих, избеглица, увек је ту, ту су долазе и мислим.

Председник већа: Добро, јер је ту центар јел тако?

Опт.Мирко Опачић: Ту долази центар и ту је месна заједница, и сад кад ја видим да ми долази пет аутомобила избеглица ја лепо узмем тамо негде и побегнем и онда кад ја побегнем они дођу код мене кући, јер нисам могао више издржати од њих и њихових захтева.

Председник већа: Добро, одбрана, адвокат Вукотић јел има питања за оптженог? Адвокат Николић? Адвокат Алексић?

Адв.Радоје Алексић: Ја бих се надовезао судија на питања цењеног колеге тужиоца, окривљени сарадник Жарко Милошевић према његовој тврди постављен је за команданта територијалне одбране места Сотин, како је он изјавио негде између 20. до 22., 23. децембра, да ли је, да ли сте ви потписали било какав акт о Жарковом постављењу, или да ли знате да ли је неко други потписао такав акт и да ли је он сам себе прогласио за команданта одбране места Сотин?

Опт.Мирко Опачић: Ја никада ни један такав акт нисам ни могао, нит би потписао. Нит сам ја учествовао у његовом избору за команданта ТО.

Председник већа: Само да додам, и да ли знате да ли је неко други потписао неки акт?

Опт.Мирко Опачић: Па сазнао сам из изјаве господина Милошевића кад је дао изјаву да је Вишић њега одредио, Милорад Вишић га је одредио за команданта ТО, ево тад сам ја први пут то сазнао.

Председник већа: Тад сте сазнали. Писмени неки траг, акт нисте видели?

Опт.Мирко Опачић: Нема ту трага никаквог.

Председник већа: Добро, наставите колега Алексићу.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је он сам себе, само то сам поставио питање, да ли је сам себе он прогласио за команданта?

Председник већа: Да ли зна, не можете да ли је сам себе, него да ли зна он то.

Адв.Радоје Алексић: Да ли знате?

Опт.Мирко Опачић: Не знам, ја кажем шта сам сазнао ко га је предложио.

Председник већа: Добро.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте, то сте већ дали одговор тужилац је то питао. Да ли се са Милорадом Вишићем разговарали да обезбеђујете камионе за транспорт појединих мештана места Сотин ради исељења или није било никаквог разговора о томе са господином Вишићем?

Опт.Мирко Опачић: Са Милорадом Вишићем о таквим стварима никада нисам ни разговарао.

Адв.Радоје Алексић: Добро. Да ли вам је познато да је капетан Милорад Милинковић у то време, тих дана био одсутан из места Сотин, да уопште није био ту када се све то дешавало?

Опт.Мирко Опачић: Није ми познато.

Адв.Радоје Алексић: Да ли је био тамо, да ли сте га виђали тих дана?

Опт.Мирко Опачић: Нисам га виђао, не могу се ја сетит.

Председник већа: Рекао је да му није познато, и онда сад можемо даље.

Опт.Мирко Опачић: Није ми познато да је био.

Адв.Радоје Алексић: Да ли сте га виђали тих дана тамо?

Опт.Мирко Опачић: Па кажем вам није познато, значи да га нисам видио. А и да је био дал би се ја сад сетио дал је он био тамо. Мислим не знам.

Адв.Радоје Алексић: Других питања, ово сте већ одговорили да је војска давала камионе за брање кукуруза, за превоз дрвета, горива, да ли је то било у том периоду дуже времена?

Опт.Мирко Опачић: Па рецимо знам да се возио кукуруз, кад смо брали кукуруз па се возио у Ердевик, то је трајало неколико дана, онда се угаљ довозио исто пар дана.

Адв.Радоје Алексић: Да ли се догађало да за неке ситније потребе и без одобрења команде добијете камион?

Опт.Мирко Опачић: Па нисам ја ни имао неке потребе месна заједница, за неке ситније, рецимо ето шта је могло ситније ишли су, требало је, отвара се школа ић у Вуковар па из оних рушевина довести столица да има за ђаке, ето рецимо за такав случај камион је ангажован, то једном можда ситнија потреба.

Адв.Радоје Алексић: Добро, ништа, хвала вам.

Председник већа: Колегенице Абдоли јел имате Ви питања? Изволите.

Адв.Мирјан Абдоли: Хвала. Ја сам разумела да је господин рекао да је након трагичног догађаја од 27.децембра, он додуше није помињао датум, али је рекао да је након тог догађаја дошло до ситуације да је његов отац испитивао по селу шта се десило и да је то радио због њега, па ево сад само да потврдимо да ли сте тако рекли, да ли сам то добро разумела?

Опт.Мирко Опачић: Јесте. Због мене да види да ја ту нисам умешан е.

Адв.Мирјана Абдоли: Да ли је отац могао да постави питање о томе да ли сте Ви умешани или нисте, Вама?

Опт.Мирко Опачић: Па могао је.

Адв.Душан Игњатовић: Извините судија, да ли је могао или није могао ...

Председник већа: Конкретно да ли је поставио, немојте да ли је могао, то је хипотетички.

Опт.Мирко Опачић: Могао је да постави, није морао он је једноставно...

Председник већа: А јел Вам поставио питање у вези са тим догађајем, са тим страдањем, јел питао знаш ли ти нешто?

Опт.Мирко Опачић: Питао је знам ли ја ишта, ја сам рекао да не знам, и то је за њега био амин.

Председник већа: Добро.

Адв.Мирјана Абдоли: Пошто смо сад чули овај одговор, да ли то значи да отац није веровао у одговор који је добио од господина па је због тога наставио даље испитивање по селу?

Адв.Душан Игњатовић: Судија, да питамо оца да ли је веровао или није веровао.

Председник већа: Што је он онда истраживао, Ваш отац ако сте Ви рекли нисам учествовао.

Опт.Мирко Опачић: Па рецимо он је рекао иде човек да види где је то могло бити, конкретно кад је дошла Рагуж Мирослава мајка код њега и питала га и он је ишао једноставно да провери за њенога сина где је, дали се нешто зна. Пази, јер није се знало да ли је он убијен или да ли је одсељен, он је једноставно пошто је жена дошла ишао да види да ли се нешто зна за то.

Председник већа: Добро.

Адв.Мирјана Абдоли: Из овог одговора сад ја закључујем да је он ...

Председник већа: Немојте шта закључујете молим Вас.

Адв.Душан Игњатовић: Судија оно што она закључује, ако хоће да је саслушамо као сведока можда би било добро.

Председник већа: Не, не, немојте шта закључујете, конкретно питање, Ви што закључујете то ћете касније да кажете. Конкретно питања.

Адв.Мирјана Абдоли: У реду казаћу касније, хвала Вам. У вези аутомобила који је господин поменуо да је Жарко Милошевић одузео од Силија, до господина Хенрија Силија, да ли је тај аутомобил коришћен за приватне сврхе Жарка Милошевића?

Опт.Мирко Опачић: Јесте.

Адв.Мирјана Абдоли: Како то знате?

Опт.Мирко Опачић: Па знам кад сам га виђао у њему нон стоп. Ја сам становник, био сам у селу и видим га да вози ауто, е тако знам.

Адв.Мирјана Абдоли: А да ли је аутомобил коришћен и за неке сврхе које су везане са функцијом коју је имао?

Председник већа: Да ли знате, да ли зна то све.

Адв.Мирјана Абдоли: Да.

Опт.Мирко Опачић: Он је имао ту функцију и да ли је њему некад требало за територијалну одбрану могуће да га је користио и за то, рецимо оде у Вуковар,

вероватно га користио, али је био његов лични ауто. Значи користио га је и за функцију а користио га је, узео га је приватно, није било више после функције, он је остао у њему и после функције.

Адв. Мирјана Абдоли: Па ипак бих ја онда поставила једно питање да ли сте ви блиско пратили понашање Жарка Милошевића у то време, да ли сте ви блиско сарађивали, пошто кажете да је стално био у том аутомобилу?

Опт. Мирко Опачић: Па то је село где имаш 50 домаћих срба, војске и знаш свакога шта ко вози, ако сад он вози ауто, а знаш да није имао ауто, нормално да ти упадне у очи да има ауто, и не само он, било је ту и других који су возали туђа аута и сад ти видиш није имао ауто, он вози ауто. И знаш и чији је ауто, конкретно, није остало битно, али ово је овако, значи ја могу свакако, ми смо сви знали, ја рецимо у селу био сам сељак, сваки Хрват који је био на њиви сам знао ко има трактор, ко има строј, ко има ауто. Значи све сам знао јер сам га виђао, нек сам ја тога трактора видио два пут годишње али сам знао и коју марку имају и трактора и аута и све то. Значи то сам знао све и видио сам.

Председник већа: Добро, има ли још питања?

Адв. Мирјана Абдоли: Хвала, немам.

Председник већа: Добро. Мирко, да ли Ви имате још нешто да додате у своју одбрану, да кажете што евентуално нисте рекли?

Опт. Мирко Опачић: Па, ја, шта бих ја додао рецимо, мени, немам ја ту више нарочито, мене је јако драго, мислим јако драго ми је што су приликом изјава ових Хрвата, рецимо што су оних 30 јако нормално, ја сад кад сам, што су они дали такве изјаве какве су дали, иначе сад ми је то све цабе зато што сам ја објављен, моје име у средствима информисања, мене више нико опрати не може, пази, јер ја сам за сва времена али мени је без обзира на све то јако драго што су тих 30 Хрвата дали изјаве да ја никог нисам ударио, ни увредио, ни ништа. Јако ми је драго и поносан сам на то.

Председник већа: Добро. Је ли то све?

Опт. Мирко Опачић: То је моје све што ја имам.

Председник већа: То је све. Да ли има још неко питања? Изволите колегинице.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Марина Кљаић, пуномоћник оштећених. Господине Опачићу, молим Вас, објсните ми када сте од војске добијали камионе за те ваше потребе, да ли су они вама тада издавали и дозволу за тај камион?

Опт. Мирко Опачић: Не.

Пуномоћник оштених Марина Кљаић: Пропусницу неку?

Опт. Мирко Опачић: Не, нису изјавали, они су вероватно, ја сад то не могу рећи да ли су они давали возачу...

Председник већа: Возачу.

Опт. Мирко Опачић: Возачу се давало, није се нама давало.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Само реците, да ли добро закључујем, значи кад год бисте ви тражили камион вама војска даје камион и шаље свог возача војника који врши...

Опт. Мирко Опачић: Па сваки возач, рецимо и приватни, ту су долазили људи са приватним камионом, са својим, он је био ту ангажован, он има пропусницу, сад ми тражимо он иде, значи нема дозволе никакве да ми тражимо дозволу.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Значи увек сте добијали камион и возача?

Опт. Мирко Опачић: Јесте, нормално возач иде уз камион.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Молим Вас, само ми још ово објасните, рекли сте када сте, на пример, оспособљавали школу, дође наредба из Вуковара.

Опт. Мирко Опачић: Јесте.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: На кога сте то мислили „из Вуковара“?

Опт. Мирко Опачић: Па ја сад не могу да, постојало је у Вуковару и ТО, ја мислим да је нека и цивилна власт постојала, мислим нека, вероватно, јер они су рецимо конкретно за школу или за клаоницу и дођу два човека, мислим, представник из Вуковара и каже „ово ће бити вам директор клаонице“, рецимо знам да је био Милован Ћосић. Тако је било и за школу, каже „обезбедите домара“, један пример.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, добро, то сам разумела, а када сте ово рекли за Вишића он је некако био спона ...

Опт. Мирко Опачић: Па он је био на тој релацији Вуковар...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да ли сте мислили да је он спона између те власти из Сотина, да преноси нешто, њихове наредбе или?

Опт. Мирко Опачић: Па ја мислим да је то нека функција била та, пошто је он после, рецимо, убрзо постао и градоначелник Вуковара.

Председник већа: Вуковара, је ли?

Опт. Мирко Опачић: Тако нешто.

Председник већа: Да, да.

Опт. Мирко Опачић: Или председник тог Извршног већа, нешта је био у функцији.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро. Сада бих се вратила на само део Вашег исказа из истраге где Ви говорите о том моменту када Милошевић долази у месну заједницу, када узима тај списак и почиње да заокружује.

Опт. Мирко Опачић: Да.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: И Ви у једном моменту кажете: „Многи су ту предлагали да ли оће, углавном неко овог, неког онога неће, а ја једино што сам могао утицати да ови некако, ајде моје комшије, ургирао сам да остану и они су остали“.

Опт. Мирко Опачић: Па било је пар комшија, једна баба.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, не, не, не занима то, него каже: „Многи су утицали“, који су то многи?

Опт. Мирко Опачић: Па ти који су ту били, можда је неко још, не могу ја сад тачно знати ко је шта тражио али претпостављам за комшију свога да је реко и рецимо где су обично били мешовити бракови и тако нешто, у том смислу сам мислио. Рецимо, ја сам сад имо комшиницу, реко дај баба нека остане и сад да ли је он то саслушо или није ја не знам.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да ли су ти други присутни ургирали код Милошевића да некога не стави на списак или су се они договарали кога ће ставити, кога неће? Само ми то објасните.

Опт. Мирко Опачић: А то је једно кратко време трајало, он је то заокруживо, да ли је он то њих послушо или није ја не знам. Углавном било је ургирања.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: У ком правцу ургирања? За списак или не на списак? То Вас питам.

Председник већа: Да ли да остану у селу...

Опт. Мирко Опачић: Списак постоји.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро.

Опт. Мирко Опачић: То је сад било да ли ће, не, то је списак за иселење.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да, то Вас питам.

Опт. Мирко Опачић: Да ли ће тај остати или неће, јер имате ви да је у селу остало је рецимо па сад ја да ли могу рећи тачно 40-50 Хрвата је остало у селу. Да ли је било 40, не могу сад ја рећи баш тачно али један добар део је остао.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, и само још један детаљ из исто Вашег исказа у истрази, када Ви објашњавате зашто Ви нисте имали никакав разлог неког да ставите, него да су се на списку нашли људи на овом другом списку за ликвидацију од којих је нешто узето, онда у једном моменту кажете...

Председник већа: Немојте други списак, он је сад рекао да не постоји списак за ликвидацију. Конкретно је рекао „постоји један списак становника села“ и да овај Милошевић врши окружење оних који ће да се иселе, значи то што говоримо два списка, то постоји кроз спис, човек сад не говори о два списка.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Нисам ни, молим вас само да довршим.

Опт. Мирко Опачић: Добро, извињавам се.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Ви у једном моменту спомињете „ове две жене“, на кога мислите?

Опт. Мирко Опачић: Па ја сам у тим изјавама...

Адв. Душан Игњатовић: Извините судија, молим вас, Душан Игњатовић адвокат, приговор. Предочите му реченицу то што је рекао па му прочитајте, немојте му причати...

Председник већа: Да, лакше је, не можемо тако да пратимо. Само реците на којој страни, који пасус ако је из истраге.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Ево, страна 1540/217.

Председник већа: Не, не, 1500?

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: 8.

Председник већа: 8.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: То је транскрипт из истраге од 23.09., страна 8. Ево цитирам: „Ја њега ставио на списак још и његову жену“, па кажете даље: „Ове две жене, не знам шта је истина, наводно су им свашта радили“...

Опт. Мирко Опачић: Да, ја разумем, унапред знам шта мислите, ајде питајте.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Само да ми објасните ако знате, на кога сте мислили када сте рекли „Ове две жене“?

Опт. Мирко Опачић: Две жене, кога сам мислио? Цицварић Славица и Мирјана Ракић.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Е управо, само сам то питала...

Опт. Мирко Опачић: То сам мислио на те две жене.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Ништа друго, да их идентификујете.

Опт. Мирко Опачић: Ако мислите на које две жене сам мислио, на њих сам мислио.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Управо то.

Председник већа: Добро.

Адв.Војислав Вукотић: Питање сигурно...

Опт. Мирко Опачић: Сад да ли ту постоји питање даље, реците, ако питате, ето даље ако хоћете.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Питала сам које су те две жене.

Адв.Војислав Вукотић: Претходно питање заменика тужиоца ...

Председник већа: Не постоји зато што је транскрипт, она чита записник, каже: „Ја њега ставио на списак, још и његову жену је ставио, ове две жене не знам шта је истина, наводно су им свашта радили“, и сад она пита које су то две жене.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Тако је.

Председник већа: Човек одговара.

Опт. Мирко Опачић: Ја сам реко две жене, јер сам ја у томе моме...

Председник већа: Добро, рекли сте.

Опт. Мирко Опачић: ...претходном списку да, извините, лупао, јер сам био први пута на неком саслушању, ја у свом животу нисам имао ни прекршај, ни кривичну пријаву и нормално кад ми је дошло каже ти си убио 13 људи, нормално да ћу лупати у својој изјави.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирко Опачић: Шта ћу ја друго него кад тако морам рећи.

Председник већа: У реду.

Опт. Мирко Опачић: Не знам постоји ли друга реч.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: И још само једно питање у вези тог иселења које је било. Како је дошло до тога? Јесте ли Ви имали неку наредбу, директиву за смештање тих избеглица или сте се сами организовали, како је то било?

Опт. Мирко Опачић: Па ја што знам, рецимо, ето један папир који се детаљно, знам да смо добили из Вуковара.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, е то Вас питам.

Опт. Мирко Опачић: Рецимо тај један папир је постојао и он је рекао овако „куће које будете додељивали избеглицама њима да кажете да је то привремени смештај“.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро.

Опт. Мирко Опачић: Е то, а друго...

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Другим речима Ви сте добили инструкције из Вуковара како да поступате.

Опт. Мирко Опачић: Једноставно било каже тако и ово што је било, доћи ће аутобуси, исељење, избеглица, ма, мислим пет Сотина је било мало да их прими. Огорчени људи и ја сам се нашо у ситуацији, мислим не знам ја како, ко би се ту нешто снашао мало боље.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: У реду.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Хвала Вам. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Има ли још питања за оптуженог? Нема. Је ли то све Мирко?

Опт. Мирко Опачић: Па углавном, ја мислим да је то све.

Председник већа: Добро.

Питања се више оптуженом не постављају. То је све што има да изјави.

Опт. Мирко Опачић: Могу ли ја...

Председник већа: Седите.

Опт. Мирко Опачић: Не, јел имаш питања?

Председник већа: Ко је имао? Изволите. Изволите Жарко. Само укључите микрофон и представите се због транскрипта.

Окривљени сарадник Жарко Милошевић: Питао бих господина Опачића како је мого бити аутобус у 9 сати да долази, да је дошо пред месну заједницу кад су аутобуси дошли око пола један, 12 – пола један, да ми то објасни.

Опт. Мирко Опачић: Па ја сам рекао да мислим да је дошо у 9, а ја нисам имао сат да ја гледам е сад је стигао аутобус у 9 сати, значи ја мислим да је стигао око 9 сати, мислим тако да је.

Председник већа: Добро. Има ли још питања?

Опт. Мирко Опачић: Могу ли ја њега да питам нешто?

Председник већа: Не можете сада, кад буде суочење.

Опт. Мирко Опачић: Немам право?

Председник већа: Искључите ми само Жарко.

Опт. Мирко Опачић: Могу ли само...

Председник већа: Има ли још неко од оптужених питања за Опачића? Нема. Реците шта сте још хтели?

Опт. Мирко Опачић: Да кажем господину, да он није...

Председник већа: Немојте сад, то ћете кад буде суочење. Седите Опачићу, искључите ми микрофон молим вас.

То је све што има да изјави. Питања се Мирку Опачићу више не постављају.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес у трајању од 25 минута, наставак у 11,15 часова.

Да направимо једну паузу па ћемо онда даље наставити.

Седите молим вас.

Адв. Никола Николић: Опростите судија, ја се извињавам само, приметио сам данас нема судије Гаротић Николић, јел` то је измена у саставу већа.

Председник већа: Па Ви нисте били јуче, јуче сам саопштила, измена јесте.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес са почетком 11,20 часова.

Оптужени Мирослав Милинковић. Изволите за пулт.

САСЛУШАЊЕ ОПТ. МИЛИНКОВИЋ МИРОСЛАВА

Милинковићу, Ви сте добили оптужницу, рекли сте разумели сте шта Вам се ставља на терет, да желите да изнесете своју одбрану и реците ми само овако, Ви сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине на записнику од 24.10.2013. године, да ли остајете при том исказу?

Опт. Мирослав Милинковић: Па давао сам више пута, не знам колико Вам је то познато, први пут су контактирали са мном већ можда 2011. или 2012. године оперативци из Специјалног тужилаштва Ојданић...

Председник већа: Добро. Ја Вас питам сад конкретно за овај исказ који сте давали пред тужиоцем?

Опт. Мирослав Милинковић: Не сећам се датума али то је.

Председник већа: Добро, остајете при том исказу?

Опт. Мирослав Милинковић: Да.

Председник већа: Добро, ајде сад изволите да нам кажете у вези са овим што се Вама ставља на терет кривично дело ратног злочина помагањем за овај догађај под тачком 3. оптужнице када је страдало ових 13 цивила. Изволите, реците нам шта сте Ви били, јесте ли били у Сотину у то време, у ком својству и шта знате у вези са овим догађајем?

Опт. Мирослав Милинковић: Ја сам као професионални припадник војске 80. моторизоване бригаде, командант позадинског батаљона био у Сотину у наведеном периоду. Моја јединица је добила размештај при кретању према Вуковару, а остали делови јединице те 80. моторизоване бригаде су били испред, то је и логично јер тај батаљон зове се позадински и служи за снабдевање јединице испред. Неким распоредом моја јединица је размештена у село Сотин. Када сам дошао у село Сотин са својом јединицом прва веза са домаћинима био ми је Мирко Опачић испред месне заједнице Сотин. Помогао ми је у упознавању терена и размештају јединице. Тада сам наредбом, вероватно тих дана, постављен за команданта и заменио сам претходног команданта који је исто био припадник неке јединице али не знам која је била, не могу сада са сигурношћу да кажем којем је гарнизону припадала, да ли Пожаревцу, Параћину или нешто, углавном преузео сам ту дужност. Дужност је била да се помогне селу да стане на ноге, односно да заживи колико је то могуће. У селу сам затекао изванредан број становника али ми нисмо проверавали ни колико је Хрвата, колико је Срба или припадника друге националности јер то нам није ни било битно. У чему се огледала та помоћ? Па од санитетског збрињавања, здравственог, па свега осталог што је тим људима требало. Нашао сам им се на услузи увек кад су нешто тражили јер таква је била и директива, тако је било и речено, поред, али ово наглашавам, поред моје основне обавезе и основне дужности, значи, да се ради и ово. Током рада и боравка никад нисам имао примедбе од стране становника или било којих других пролазника, неких структура, на рад моје јединице, моје и на понашање припадника. Нисам учествовао са јединицом ни у каквим претрагама терена јер то што се јуче помињало није било у мојој надлежности, није имало потребе јер тај је терен, како да вам кажем, већ је војска прешла преко њега и сада сам, чим сам ја од претпостављене команде

добио наређење да се разместим, ту смо, треба све колико толико да је безбедно. Сад те неке сумње по тим, како да кажем, шикарама, викенд насељима, овом, оном, ми нисмо напуштали територију села Сотин. При размештају јединице постављена су та три пункта која су јуче именована, која сад, то су правац Шида, Илока и Вуковара, где су на пункту поред припадника јединице били и припадници територијалне одбране, односно локалне милиције, више због циља идентификације особа које пролазе, препознавања јер је ту била огромна гужва, велики је број био припадника војске. Било је јединица у покрету према Вуковару, јединица у покрету од Вуковара, вршене смене јединица, тако да је врло било тешко установити ко је где и у које време, мада са неке лаичке стране гледишта делује хаотично али ипак се проводио одређени ред и живот у селу. Како је то функционисало у самом животу у селу нисам се мешао али сам увек био ту на услузи да им се помогне ово што је већ помињано око агрегата, око дела хране ако смо могли, јер нисмо ни ми могли њих прихватити одмах све на то позадинско обезбеђење за исхрану, нешто су и они имали, доносили од кућа, из избеглиштва, одлазили, долазили, углавном своју дужност и тај посао сам обављао у складу са својим могућностима и нико није имао примедбе на то. Током тих дана што сам, право да вам кажем, сазнао и од ових иследника, добио сам викенд за посету породици пошто можда вам није познато али није ни важно, али ето да напоменем, ја сам се од породице раздвојио у јуну '91. године покретањем из Словеније јер сам почетком ратних дејстава затекао се у Словенији. Право да вам кажем то ми је онако некако било и драго и касније видим овде да је неко изопачио то па да сам све организовао па отишао на викенд, што не знам какав ум то може исконструисати. Прво, ја сам припадник једне јединице која има свог претпостављеног, тај претпостављени прави распоред одласка својих старешина, комаданата кући сходно према тренутној ситуацији јер док су трајале борбе и борбена дејства нико од нас није одлазио кући. После пада Вуковара ето и ја сам добио тај, неколико дана за обилазак породице. Породица ми је била у Краљеву смештена код женине родбине и био сам тамо. За неке податке сам, који се овде воде у оптужници, сазнао од иследника први и други пут. Не знам да ли је то важно или није, ја сам два пута саслушаван у својству грађанина, једном од стране оперативаца Специјалног суда, а други пут су били припадници војске. Једном је то било у Чачку у просторијама Министарства унутрашњих послова или Секретаријата, већ како се зове, а други пут је било у Краљеву у просторијама Дома војске, све је било на исту тему. Међутим, никако нисам могао да дам неке одговоре за које ја видим да људи то траже од мене и онда ја онако мало и изреволтиран обратио сам се једном од њих и рекао му „Ви тражите нешто од мене да вам кажем, а као да нисам ја био тамо него сте ви били“, и он каже „па Ви и нисте били тамо“. Ја онако још револтиранији „па где сам онда био ако нисам био тамо“, па каже „Ви по нашим сазнањима тада сте били код куће за викенд за обилазак породице“. И онда смо мало почели о тим разговорима, пресељењима, расељавањима и све што је овде наведено. У вези пресељења или расељавања или премештања, назовимо како год али ето волио бих да се користи неки правилан термин да из мог незнања не буде злоупотребе. Војска није ни ангажована, нити сам од претпостављене команде добио било какве смернице по том питању. Значи ни један припадник моје јединице није ангажован по том питању. На почетку сам исто рекао нисмо знали колико припадника друге националности живи у Сотину, а ни колико припадника српске националности, јер ко што су и рекли једни су одлазили, други долазили, све је то било.

У вези самог догађаја шта још друго могу рећи? Овде је оптужница веома тешка, ја сам је схватио, ту нема шта да се каже, али тешка у смислу да сам ја скоро све то тако фино изорганизовао, удаљио се са места и онда се вратио као, ето, ни крив ни дужан. Прво, никога од тих људи који се помињу на списку нисам познавао.

Председник већа: Оштећених овде, је ли?

Опт. Мирослав Милинковић: Да.

Председник већа: Добро.

Опт. Мирослав Милинковић: Од тих оштећених, никад ми нико није поменуо ничије име, али ево исто бих нешто рекао, били су ми дошли до руку документа Жупанијског суда у вези истраге Сотин, да ли из Осијека и Вуковара и било шта, изјаве свих сведока тамо који су наведени. Нико ни једном речју није поменуо моје име, ни припадника војске у негативном контексту, што значи да сам ту апсолутно миран јер да сам некад некога попреко погледао можда би се неко осећао, каже, види како ме гледа, не, нисам то никад урадио јер сматрао сам после, при уласку јединице тада ЈНА у село Сотин и становници који су ту затечени они су већ људи према којима нема потребе никаква, шта ја знам, опсервација, нека сумњичавост јер су чим су остали ту значи не плаше се, људи су на свом имању, у својој кући, шта ја имам сада ту да испитујем, да ли се зове Мирослав или Марио, да ли је овај или онај, значи то ми није било, није ми било ни у делокругу рада. Што се тиче ове испомоћи која је помињана и давања камиона, то сам дао неограничено пута.

Председник већа: Камион, је ли?

Опт. Мирослав Милинковић: Према потребама од, помозите, од помоћи Црвеног крста коју су добијали као месна заједница па је рецимо централизовано долазило доле до Шида или до Товарника, давали смо возила да иду да доведу то, па при берби кукуруза, па при формирању ових, како их сад назваше, кланица и још је нешто чини ми се формирано неко предузеће, да ли је била то пољопривредна задруга или нешто, ту им је стално требала нека помоћ да се рашчисти, пренесе, доведе, без икаквих питања и провера то се давало, ту нема шта да се каже јер није било злоупотреба. Чему злоупотреба кад је наменски, сви су ту наменски да почне нови живот. Ни једног наоружаног Хрвата, заробљеника, затвореника или било кога нисам видио, нити их је било тих дана у просторијама моје јединице, иако су припадници милиције и припадници територијалне одбране фактички мени били потчињени, ја нисам имао потребу њима наређивати и издавати било каква наређења јер ми нису требали они за функционисање моје јединице, осим овог боравка, односно вршења дужности на пунктовима. У оквиру села постојале су страже, то је обавеза где год постоји јединица она мора сама себе да чува. Неко је то поменуо, Драган ваљда јуче, да је он имао неку улицу и тако, значи стање је ратно, опрезности никад није сувишно. Значи свуда су биле страже. У том периоду је био и тзв. полицијски сат, што значи ограничавање слободе кретања. То се дешавало од пада мрака, рецимо, губитка видног дела па до јутарњих сати. Није то било ни због чега терора или шта ја знам, извођења неких акција да би се сакрило од других, него једноставно због безбедности свих, да се не би ишло јер страх је био велики, наоружања је било много, муниције је било много и онда до несреће врло лако је могло да дође. Није био полицијски сат као што некад се жели то превести у нека времена ратна па каже полицијски сат тортура, забрана. Не, више је ово било са становништва опште безбедности. Можда сад мало, нисам ја искусан са овим стварима, па можда мало скачем са елемента на елемент, више по сећању јер ипак је ово временска дистанца 20 и нешто година. Ја ове људе сам виђао тамо али да сам их срео на улицу пре доласка код тужиоца или пре контакта са

правосудним органима или Специјалним тужилаштвом верујте да их не бих препознао, нити би они препознали мене. Тако да и тих дана кад су они долазили, долазили су у својству представника било месне заједнице, било територијалне одбране, било милиције. Никада у својству неког пријатељства, дружења и било чега другог за то није могло. Ја сам у својој јединици обавезан имати свакодневна реферисања. Они нису били обавезни присуствовати али долазили су да би, у то време најчешће сам био у команди, тада изнели неке своје захтеве који су најчешће се односили на помоћ у материјално техничким средствима. Гориво смо веома мало давали, гориво је било дефицитаран артикал и радије смо прихватили да дајемо своје возило, мислим кад кажем своје, возило из састава јединице, него да дајемо гориво некоме за неке његове потребе или назови чак и службене, то смо, зато што је гориво био што би се некад рекло црноберзијански артикал и било је врло кажњиво и неповољно по активног припадника, односно старешину који одговара за то да му се установи губитак горива. Боље да има губитак и мањак муниције или хране или нешто него да има мањак горива. О свему другом ја сам спреман да одговарам на ваша питања и питања било ког јер не знам шта бих у својој одбрани било шта говорио јер осећам дал треба уопште и да се браним ја од нечега, а видим да је оптужба тешка и сад ваљда ћу некако се успети одбранити.

Председник већа: Само да Вас ја питам пре него што дам одбрани, да ли Вам је позната ова наредба 80. моторизоване бригаде број 29/2 од 16.11.1991., ево можете да погледате, јесте ли Ви на основу те наредбе били распоређени у Сотин?

Опт. Мирослав Милинковић: Да, на основу ове.

Председник већа: На основу те.

Адв. Никола Николић: Прочитајте.

Опт. Мирослав Милинковић: Јесте, видим, наређује капетан прве класе Милинковић Мирослав командант места, капетан прве класе Јанковић Немања заменик и поручник Тодоровић Драган члан команде.

Председник већа: Тад сте били у својству капетана, је ли, чин сте имали капетана?

Опт. Мирослав Милинковић: Јесте, у својству капетана прве класе и само ова двојица су били резервне старешине, они нису били активни.

Председник већа: Добро.

Након што се оптуженом предочава наредба команде 80. моторизоване бригаде број 29/2 од 16.11.1991. године на основу које се распоређује за команданта места села Сотин у чину капетана прве класе и за његовог заменика се распоређује Јанковић Немања капетан прве класе и Тодоровић Драган поручник као члан команде, па оптужени након што је извршио увид у исту изјављује да је на основу те наредбе од 16.11.1991. године распоређен на место команданта места Сотин.

Добро. Питања одбрана за оптуженог, изволите.

Адв. Радоје Алексић: Бранилац Алексић Радоје. Да ли можете ближе да нам определите када сте отишли, пошто сте нам објаснили да сте од јуна месеца практично били прво у Словенији па онда у Славонији, да ли можете да нам определите када сте отишли за Краљево и колико сте времена остали?

Опт. Мирослав Милинковић: Па, по том мом сећању то је било у периоду око католичког Божића '91. године.

Председник већа: Алексићу, молим Вас, микрофон нисте укључили, неће се снимити, поново се представите па питања само.

Адв. Радоје Алексић: Адвокат Алексић Радоје. Да ли ближе можете да нам определите када сте отишли у Краљево на одсуство да видите породицу и колико сте времена провели код својих обзиром да сте од јуна месеца били прилично дуго одсутни?

Опт. Мирослав Милинковић: Па по мом сећању то је било у време католичког Божића '91. године, знам да сам тај термин користио тих дана пошто смо ето и били мешано становништво, мешано све, а одсуство се давало чини ми се од 5 до 7 дана смо одлазили, јер нико од нас горе присутних није био баш тако близу да би за дан-два могао обићи породицу.

Адв. Радоје Алексић: Да ли можете бар мало да нам прецизирате да ли сте пре католичког Божића отишли или после католичког Божића?

Опт. Мирослав Милинковић: Отишао сам пре католичког Божића.

Адв. Радоје Алексић: Отприлике колико дана?

Опт. Мирослав Милинковић: Па најчешће католички Божић пада око 25. или баш 25., ја сам сигурно једно два-три дана пре отишао у обилазак породице.

Адв. Радоје Алексић: Добро. Да ли сте дали било какав налог било коме да се камионом који се користио за превоз робе и материјала за помагање мештанима за брање кукуруза, допремање дрва, за пријем хуманитарне помоћи, транспорт шећера, онда нафте и осталог, да ли сте тај камион дали било коме, по Вашем налогу, за транспорт било каквих лица и било када?

Опт. Мирослав Милинковић: Нисам давао камион ни за какав транспорт лица, увек сам давао камионе за транспорт терета, коришћење превоза, а за транспорт лица нисам никад давао камион.

Адв. Радоје Алексић: Да ли је било ситуација да приликом транспорта тих роба, да нам објасните како је вршен тај транспорт, да ли је у камиону био присутан увек војник и да ли се дешавало да понекад буде и мештанин сам у камиону приликом транспорта у локалним размерама робе и материјала?

Опт. Мирослав Милинковић: Када сам давао и одобравао употребу камиона, најчешће је уз возило ишао возач и лице из села које је рецимо одговорно за тај дан зашто се камион даје, ако је превоз воде ишао је човек из кухиње рецимо који ће отићи

на место где се вода у Вуковару узме, врати до кухиње, истанка на танк и врати. Међутим, када смо давали ово у локалу за превоз кукуруза рецимо, дешавало се да само возач иде тамо овамо, пошто је то кратка релација и у оквиру села и атара, па чак било је примера да испроба мало и локални припадник, становник села, да он испроба мало од њиве до салаша до места где се истовара и тако превози сам.

Адв. Радоје Алексић: И још једно питање, да ли сте били присутни дана 27.12. у Сотину или сте били код Ваших у то време када се помиње овај критични догађај у оптужници који је наведен по датуму 27.12.1991. године, дакле да ли сте били у Сотину или сте били код своје породице у Краљеву?

Опт. Мирослав Милинковић: По наведеном датуму сигурно тада нисам био у Сотину, него сам био код породице у Краљеву.

Адв. Радоје Алексић: Хвала судија, ја немам питања више.

Председник већа: Хвала колега. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ви сте рекли да сте постављени за команданта места овом наредбом коју сте данас погледали и да је то то, рекли сте ми исто тако да сте имали одређене односе са Територијалном одбарном и Станицом милиције у Сотину, ајде пре тога можда да као да Вам нисам рекао ову реченицу, зашто сте Ви били као командант села надлежни, шта је Ваша одговорност, зона одговорности била тај Сотин или већ нешто, шта је реците и шта је за шта сте Ви задужени, да употребим тај израз, као командант села?

Опт. Мирослав Милинковић: Као команданта села тамо постоје тачно наведене обавезе и дужности команданта села које ја сада не знам напамет да вам поновим, али главно је било очувати мир и ред у селу, не дозволити малтретирања било кога од стране некога, успоставити, помоћи успостави нових власти да заживе поједине институције типа ево од месне заједнице, па до школе, рецимо амбуланте и свега осталог. Али опет наглашавам то је поред моје основне дужности.

Заменик тужиоца: А када кажете јавни ред и мир или безбедност становника, ако сам сад добро изговорио, на који начин би Ви били у могућности да то остварите, безбедност, мир, да се ником ништа не деси?

Опт. Мирослав Милинковић: Тако је, на који начин, не постоји начин осим свакодневног деловања и усменог сугерисања да нико не сме никога да малтретира.

Заменик тужиоца: Које сугерисања?

Опт. Мирослав Милинковић: Па свима, и војницима, припадницима моје јединице, и свима који су ту, да не сме да буде малтретирања ничијег од стране некога, пошто је то више тада смо сви знали, вишенационална средина је увек у том времену лако запаљива, некеме је неко погинуо, неко је некеме рањен, неко је расељен, неко у тренутку можда под дејством алкохола у тренутку неког растројства може да направи нешто што није у складу са позитивним прописима, односно није у складу нико ником не даје овлашћења да малтретира било кога, јер ја сам рецимо конкретно у мојој

породици имао погинуле и рањене, али ми није падало на памет да у Краљеву тражим ни Хрвата ни Муслимана па да се светим на њему.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Мирослав Милинковић: Е у том смислу.

Заменик тужиоца: Како сте то реализовали о чему сада причате?

Опт. Мирослав Милинковић: Па реализовао сам како би рекли онако деловањем свих припадника војске моје јединице ту на терену, јер нисам имао ниједну примедбу да је неко од припадника српске националности малтретирао било кога другог.

Заменик тужиоца: Да ли Ви као командант села имате неке ингеренције на милицијом у станици милиције у Сотину за коју смо чули током поступка да је формирана и Територијална одбрана која је постојала тамо, да ли имате неку ингеренцију Ви као командант тог села?

Опт. Мирослав Милинковић: Само у смислу да сам ја најстарији ту.

Заменик тужиоца: Шта то значи?

Опт. Мирослав Милинковић: Па то значи да не могу да предузимају никакве радње ни активности без мог одобрења.

Заменик тужиоца: Да ли можете Ви њима да наредите?

Опт. Мирослав Милинковић: Не. Нисам имао потребу им ништа наређивати, то сам рекао на почетку.

Заменик тужиоца: Не, не да ли сте имали потребу, него да ли можете?

Опт. Мирослав Милинковић: Па вероватно и могу наређивати, али нису ми требали низашта јер та јединица што је ми зовемо територијална јединица што је била, ја нисам имао списак њених припадника, нисам имао њено бројно стање, њена професија њених припадника није ми требала, рецимо да су имали лекара па да га пребацим у моју јединицу у болницу, или да су имали квалитетног било којег другог занатлију да је требао мени при покретању агрегата, овог, оног, нису ми једноставно требали. Били су више наоружана група.

Заменик тужиоца: Са ким сарађујете, да употребим тај израз или можда боље контактирате, од тих других субјеката у свом раду и деловању када кажем других субјеката мислим на Територијалну одбрану, станицу милиције, поменули сте месну заједницу и тако, са ким контактирате персонално?

Опт. Мирослав Милинковић: Па само са руководећим тим људима из наведених тих институција.

Заменик тужиоца: Да ли се сећате са ким сте контактирали када кажете руководећим, ко је био руководећи у Територијалној одбрани?

Опт. Мирослав Милинковић: Па ја, овако, кад сам тек дошао напоменуо сам, прво ме је дочекао Мирко Опачић, када сам дошао у Сотин, затим је током неке персоналне измене код њих тај који је контактирао у име Територијалне одбране био Жарко Милошевић, међутим видим овде се провлачи термин „командант“, то је не знам како је и ушао, не може ту бити командант, ипак командант.....

Председник већа: Добро, то може бити командир, то је локално.....

Опт. Мирослав Милинковић: Ма да, то је локалног карактера без мени као личности као команданту уопште није важно ко је тамо командант или командир када дође да је он представник полиције, он је за мене тај.

Заменик тужиоца: Шта конкретно Ви сарађујете и контактирате са Опачићем, ко је Опачић био тамо, шта је био?

Опт. Мирослав Милинковић: Он је био из Месне заједнице.

Заменик тужиоца: Шта?

Опт. Мирослав Милинковић: Па шта је био, да ли председник, да ли референт, да ли мене није интересовало.

Заменик тужиоца: Да ли још неко други из месне заједнице са Вама контактира или он само?

Опт. Мирослав Милинковић: Па он је био, не могу да се сетим још се један човек помињао тамо, и он је био из Мјесне заједнице, али не могу да му се сетим имена.

Заменик тужиоца: Са ким Ви најчешће контактирате када је у питању тај сектор?

Опт. Мирослав Милинковић: Најчешће са Мирком Опачићем.

Заменик тужиоца: Какви су Вам контакти са овим из Територијалне одбране, командиром Милошевићем?

Опт. Мирослав Милинковић: Па само ако су имали неке захтеве, ја никад према њима нисам испољавао никакве захтеве да ми треба нешто њихова помоћ у било ком смислу, значи најчешће је тај однос био и како да кажем однос са тиме је испуњавање њихових захтева, значи потребно им је ово....

Заменик тужиоца: Разумео сам. Ви сте рекли, сада ћу ризиковати да ме неко прозове да нисам рекао како треба, Југословенска народна армија, односно ваша јединица није била ангажована око исељавања становништва, односно Ви сте употребили израз чини ми се премештаја?

Опт. Мирослав Милинковић: Или пресељавања, не знам шта је то.

Заменик тужиоца: Је ли Ви знате нешто о том исељавању?

Опт. Мирослав Милинковић: Не.

Заменик тужиоца: Не знате ништа о томе?

Опт. Мирослав Милинковић: Не, све то што се десило сазнао сам касније, највише из истраге од оперативаца ових.

Заменик тужиоца: То моје питање се не односи .....

Опт. Мирослав Милинковић: Добро, изволите.

Заменик тужиоца: Значи само оно што Ви знате и то. Ја сада кажете ЈНА није била ангажована око пресељења и исељавања становништва, а ко је био онда за то надлежан, ако сте Ви командант....

Адв. Радоје Алексић: Судија приговор, он је изјавио да не зна. Немојте инсистирати.

Заменик тужиоца: Нисам завршио питање.

Адв. Радоје Алексић: Немојте инсистирати ако је човек изјавио да не зна, Ви сада упорно постављате питање и тражите да Вам он одговори.

Председник већа: Он каже да не зна он о исељењу ништа, то је рекао.

Адв. Радоје Алексић: Он је рекао и Ви поново постављате питање и тражите.

Заменик тужиоца: Ја ћу постављати питања.....

Адв. Радоје Алексић: Молим Вас председнице немојте то да дозволите.

Заменик тужиоца: Ја сам, ја ћу постављати питања а ту ће бити председник већа да о томе одлучи да ли су дозвољена или не, као што је Вама колега познато боље него мени.

Адв. Радоје Алексић: Апсолутно.

Заменик тужиоца: Е, тако да ја питам суд одлучује да ли може или не може.

Адв. Радоје Алексић: Али не, то су капциозна питања.

Председник већа: Молим Вас само да чујем.

Заменик тужиоца: Није непоходно да ме едукујете о томе.

Председник већа: Добро. Следеће.

Заменик тужиоца: Реците ми од ових лица која су оптужена, да ли Ви знате њих, да ли се сећате у каквом су они били тада статусу, да ли знате којима су јединицама, у којима су јединицама евентуално били, ево ја ћу Вам прочитати њихова имена, рекли сте за Жарка Милошевића, то сте рекли, Драган Митровић?

Опт. Мирослав Милинковић: Њега нисам познавао и никада га нисам пре видео него сада када је почео овај поступак.

Заменик тужиоца: Драган Лончар?

Опт. Мирослав Милинковић: Ни њега нисам познавао.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Мирослав Милинковић: До овог поступка.

Заменик тужиоца: За овог сте рекли, за овог сте рекли Опачића, реците ми спомињали сте да су постојала три пункта према Вуковару, Шиду, Илоку, рекли сте ко је ту био и тако даље, рекли сте такође и за ове камионе када сте давали и како сте давали, реците ми само да ли за време Вашег боравка тамо, је било ситуације да та Ваша возила излазе из те територије на којој сте Ви били, напоље било где изван тих пунктова, изван села, да ли пролазе кроз пунктове возила ваша?

Опт. Мирослав Милинковић: Па нема потребе да иду ван пунктова осим ако је било ови радови што смо рекли пољопривредни, они онда иду директно.

Заменик тужиоца: Када иде то возило које Ви дате, прво ми кажите да ли се сећате које сте врсте возила давали?

Опт. Мирослав Милинковић: Па давао сам возила према потреби, према врсти терета који ће се, а у свом саставу сам имао чисто војна и имао сам мобилисана возила, рецимо за превоз ове хуманитарне помоћи давали смо та мобилисана цивилна возила, то су сандучари где се утоваре џакови, где су каросерије пространије и тако.

Заменик тужиоца: Да употребимо тај израз ајде, камионе, јесте давали камионе?

Опт. Мирослав Милинковић: Па то су камиони.

Заменик тужиоца: А радне машине?

Опт. Мирослав Милинковић: Ја у свом саставу немам радне машине.

Заменик тужиоца: Добро. Када иде то возило које Ви дате, да ли оно има неку документацију која га прати у смислу потврде, дозволе за пролазак кроз пунктове, излазак или коришћење тог возила, да ли прати нешто тако?

Опт. Мирослав Милинковић: Свако возило прати документација, то је пословна документација сваког возила је такозвани путни радни лист.

Заменик тужиоца: Добро.

Опт. Мирослав Милинковић: Где се уписује датум ангажовања, релација или ако се ради само у оквиру села напише се рад у селу.

Заменик тужиоца: Да ли је такво возило када пролази било који од тих пунктова морало да буде евидентирано на пункту и да прође кроз тај пункт са дозволом или може да прође и без дозволе?

Опт. Мирослав Милинковић: Могло је да прође и са и без јер стање је једноставно било такво какво је.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви тада ако се сећате, кажете да никаву радну машину нисте имали у вашој јединици, да ли сте можда, да ли је ту било неких других јединица које су имале радне машине?

Опт. Мирослав Милинковић: На почетку сам рекао да је у селу било много јединица, али оне су боравиле нека два дана, неки пет дана, одлазе, долазе, враћају се, свега је ту било, али да је конкретно била стационирана јединица која се зове таква да у свом саставу има такозване инжењеријске машине, не знам сада напамет не могу да се сетим.

Заменик тужиоца: Не можете да се сетите. А да ли знате да сте евентуално требовали неку од тих машина од тих јединица које су тамо биле за било коју сврху?

Опт. Мирослав Милинковић: Схватио сам из оптужнице, али нисам нити требовао нити имало од кога да је требујем.

Заменик тужиоца: Па о томе чисто ми кажите оно чега се сећате. Ви сте видели у овој оптужници шта се каже везано за овај кривично правни догађај, ако сам ја добро разумео Ви ми само реците да ли сте у вези са тим исељавањем, са тим лицима за која се помиње израз Ви кажете премештај, да ли сте у вези са тим икада контактирали са било којим од ових оптужених?

Адв. Радоје Алексић: То је већ рекао.

Опт. Мирослав Милинковић: Не, никада нисам о тој теми ни са ким ни разговарао ни контактирао.

Заменик тужиоца: Добро. Да ли сте негде око тог католичког Божића који узимамо као неку одредницу, Ви сте рекли када сте били и где сте били и тако даље, контактирали са Милошевићем и тако даље, контактирали са Милошевићем везано за било шта што се тиче употребе возила, питање лица која тамо живе, премештаја или било чега другог?

Опт. Мирослав Милинковић: По мом сећању на ту тему нисам никада контактирао, а није не знам сад ни како да се изразим и како да вам кажем, по питању пресељења није једноставно војска ни била упозната око тога.

Заменик тужиоца: А ко би требао да буде?

Опт. Мирослав Милинковић: Па то је вероватно неко други организовао, а ја не знам ко је организовао, то преселење се јесте десило, рекао сам није у организацији војске.

Адв. Радоје Алексић: Судија противим се овом питању.

Председник већа: Добро, молим Вас седите. Лепо је одговорио, нема потребе. Тужиоче даље питања.

Заменик тужиоца: Ја сам слушао питања колеге, нисам их уопште ословљавао ни са сувислим ни са несувислим, нити било шта друго. Мислим да није неопходно.

Председник већа: Добро, немојте сада дискутовати, дајте ако имате даље питања.

Заменик тужиоца: Да ли сте уопште сазнали да се нешто дешавало за време Вашег одсуства када сте били на том викенду у обиласку породице, да се нешто десило у том Вашем?

Опт. Мирослав Милинковић: Па ето сазнао сам да се извршило то преселење, више се користио термин замена, пошто су као из Западне Славоније са територије Пакраца требале да дођу избеглице овамо, онда су разменили куће за куће, имања за имања, или већ како је било, али то је више било рекла казала него што је то било фактичко стање, да ја дајем кућу вама у Пакрацу или Ви мени у Сотину.

Заменик тужиоца: Ви сте командант места, јесте се по повратку места распитивали о томе о коликом броју лица се ради, али сте рекли у Вашем исказу да сте негде задужени и за ту безбедност људи, да не дође до неких сукоба, вршења не знам неких немилих догађаја и тако даље?

Опт. Мирослав Милинковић: Па нисам питао јер није једноставно било у мом делокругу, претпостављена команда ништа ми око тога није рекла ни сугерисала, значи да је то радио неко ко је имао могућности извршити премештај лица из Сотина у Пакрац, или из Пакраца у Сотин, или из Сотина у Шид.

Заменик тужиоца: Да ли сте по повратку када сте дошли са викенда, сазнали уопште да је било убистава неких лица са територије Сотина?

Опт. Мирослав Милинковић: Не.

Заменик тужиоца: Да ли сте у вези са тим догађајем у то време, ја то морам да питам.

Опт. Мирослав Милинковић: Питајте Ви само.

Заменик тужиоца: Зато што то пише у оптужници, па да чујем одговор, мислим да се колега не љути, да ли сте можда са Милошевићем о томе причали по повратку са викенда и да ли Вам се он обраћао било каквим захтевима у том правцу?

Опт. Мирослав Милинковић: О томе из оне реченице, то испаде некако каже да сам ја питао је ли све уреду, као да је то требало испразнити задругу неки да кажем хангар, па ишчистити, па урадити друго.

Председник већа: Одговорите само на питање конкретно.

Опт. Мирослав Милинковић: Нисам, извините, нисам.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца: Да ли Вам је он негде по Вашем повратку са викенда тог или већ одсуства тражио неку радну машину за ангажовање?

Опт. Мирослав Милинковић: Па не сећам се, није могао тражити када ја немам ту машину.

Заменик тужиоца: Само ако знате, знате, не знате. А када сте сазнали да се ово десило тамо?

Опт. Мирослав Милинковић: Када ме је контактирао Ојданић....

Заменик тужиоца: Значи када је почео поступак?

Опт. Мирослав Милинковић: Када је почео поступак.

Заменик тужиоца: Немам више питања.

Председник већа: Само ћу ја још нека питања док нисам заборавила, па ћу даље дати одбрани и пуномоћнику оштећених, реците ми овако, је ли Вам познато лице Милорад Вишић из Сотина?

Опт. Мирослав Милинковић: Познат ми је, то је био лекар из Сотина, и он је исто контактирао са мном у команди и контактирао са лекарима које сам ја имао у својој јединици, јер имао сам болницу коју смо формирали тамо, врхунске лекаре из Крагујевца и прво сам мислио да је то тај контакт професионалан и онда сам његовим боравком у Сотину схватио да је и он политички активан, што каже овај један од оптужених рече, ту је, видео сам да је ту и касније сам видео на телевизији да је председник општине Вуковар или начелник....

Председник већа: Јесте са њим можда нешто разговарали о исељењу лица изи Сотина?

Опт. Мирослав Милинковић: Не.

Председник већа: Не. А реците ми видели сте кроз спис претпостављам да сте се упознали са списом, видели сте да Вас Жарко Милошевић терети, како објашњавате то, у кавим сте односима били са Жарком Милошевићем док сте тамо били у Сотину?

Опт. Мирослав Милинковић: Са свима у Сотину сам у коректним односима био, шта се ту сматра коректним, коректни и професионални. Видео сам да ме терети и

мислим да је то ајде да не скрећем са предмета, али мислим да је ово хајка на припаднике ЈНА и у крајњем циљу на професионални дио који се обавља и данас. Нисам ту да ја правдам себе, нити да правдам било кога али видим да то не престаје од хапшења пре неколико дана припадника војске, односно професионалног дела војске. Да ли је из којих разлога, ваљда ћемо успети доказати.

Председник већа: Добро. И још једно питање, да ли је могло за време док сте Ви били командант места у Сотину, да ли је могао било ко да изађе из села Сотин, мислим и на теретно возило и на лица, без ваше дозволе да прође пункт, ове пунктове који су били око села?

Опт.Мирослав Милинковић: Могло је, у мојој одсутности могао је да прође, јер нисам ја био ту, значи мој заменик је овлашћен да...

Председник већа: Добро, ако ви нисте јел има заменик?

Опт.Мирослав Милинковић: То је у регуларном делу и по прописима, међутим могло је да се деси свашта ван тога. Све је могло и преко њива и ка виноградима.

Председник већа: Не, не говоримо о њивама, говоримо о овим пунктовима значи око изласка из села, на пунктовима где је?

Опт.Мирослав Милинковић: На пункту се евидентира пролазак.

Председник већа: Значи евидентира се?

Опт.Мирослав Милинковић: Да.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећеног јел има питања? Изволите.

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: Питала бих вас само пре вашег одласка на одмор код породице, да ли можете да се сетите да ли је вашој команди упућен захтев да се да неко возило, конкретно камион за било какву намену, тражили су камион, треба им нешто?

Опт.Мирослав Милинковић: Они су камионе из излагања до сада, свакодневно су тражили, значи могло се десити и тада да су тражили камион, али никада не би, нити би се тражио за тако нешто што се наводи овде.

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: Не, не питам то, него само да ли је тражен камион уопште у селу?

Опт.Мирослав Милинковић: Могуће је, могуће.

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: Могуће, значи дозвољавате ту могућност?

Опт.Мирослав Милинковић: Апсолутно, јер сваки дан смо давали камионе, најчешће.

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: Сваки дан?

Опт.Мирослав Милинковић: Јер таква смо јединица били имали смо тога, потребе су села биле такве.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: А ово када кажете дешавало се да камион ту у локалу возе и људи из места? Мештани или припадници ТО, или припадници милиције, мислим ко су били возачи, на кога мислите када кажете неко из места је знао да вози?

Опт.Мирослав Милинковић: Па ево кад раде на њиви рецимо, и сад неколико пута иду од њиве до села, и у неком моменту онај каже дај да ја мало пробам или тако нешто.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Е ја вас питам ко је тај неко?

Опт.Мирослав Милинковић: Е па не знам.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да ли је то било одређено?

Опт.Мирослав Милинковић: Није, није било одређено.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Дајете месној заједници па неко из месне заједнице или?

Опт.Мирослав Милинковић: Не, не.

Председник већа: Него неко ко тог дана ради јел?

Опт.Мирослав Милинковић: Јесте.

Председник већа: Добро, разумела, добро.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Да ли сте икада контролисали коришћење тих ваших возила кад тако траже а ви им дате?

Опт.Мирослав Милинковић: Па нисмо могли ни контролисати јер много сам имао својих обавеза ових, значи треба им возило, треба, ишло се на поверење да им треба возила за већ шта им треба.

Пуномоћник оштећених Марина Кљаић: Добро, хвала немам више питања.

Председник већа: Колега Вукотићу јел имате Ви питање? Хвала. Колега Николићу? Душан Игњатовић, Бранкица Мајкић? Абдоли јел имате ви? Изволите. Има колега, седите, има. Изволите.

Адв.Мирјана Абдоли: Ево ја бих питала овог господина да ли постоји писани траг о томе да вам је у периоду око католичког Божића 1991.године од стране надлежне структуре ЈНА дозвољено одсуство?

Опт.Мирослав Милинковић: Ја верујем да постоји, ја могу објаву код себе немама, односно дозволу коју сам користио тад, али верујем да у траговима постоји, јер нисам могао самовољно напуштати рејон размештаја.

Адв.Мирјана Абдоли: Да ли то значи да ви не можете да се сетите да ли постоји или не постоји?

Опт.Мирослав Милинковић: Мора да постоји сигурно, али ја своју дозволу нисам сачувао нити сам је архивирао, нисам могао напустити територију без одобрења претпостављене команде.

Адв.Мирјана Абдоли: Која је то команда била?

Опт.Мирослав Милинковић: То је команда 80. моторизоване бригаде и командант ту потписани Милорад...

Председник већа: Милорад Војновић јел?

Опт.Мирослав Милинковић: Да, јесте.

Председник већа: Ако је то...

Опт.Мирослав Милинковић: Јесте, јесте.

Адв.Мирјан Абдоли: Пошто сада окривљени каже да нема писани траг о томе ја бих онда питала како, на основу чега се сећа да је био одсутан из Сотина у време католичког Божића 1991.године?

Опт.Мирослав Милинковић: Из разговора са, како се стручно зову, оперативци истражног специјалног суда, или како, они су ми рекли да нисам тада био ту. Они ме подсетили, да ето да тако кажем.

Заменик тужиоца: Молим вас председнице, да не буде упадица са ове стране, подсећање шта треба да каже.

Председник већа: Немојте колега Алексићу, добро. Немојте молим вас.

Адв.Мирјана Абдоли: Добро, а да ли постоји неки писани документ, да ли је окривљеном познато који детаљно дефинише дужности и обавезе команданта села у то време?

Председник већа: Немојте добацивати. Јел постојао неки правилник или нешто који је регулисао обавезе командата села?

Опт.Мирослав Милинковић: Па то је регулисано правилом службе.

Председник већа: Добро.

Адв.Мирјана Абдоли: Да ли би могао да прецизира о којим правилима се ради, пошто правила су уопштена.

Председник већа: Већ је рекао која је имао.

Опт.Мирослав Милинковић: Оно се зове Правило службе оружаних снага, у њему је регулисано.

Адв.Мирјана Абдоли: У време када окривљени није био у селу, ко је уместо њега могао да да возило локалном становништву?

Председник већа: И то је рекао да је имао заменика, да се не понављамо.

Опт.Мирослав Милинковић: Мој заменик.

Адв.Мирјана Абдоли: Када је говорио о премештају лица а тај израз је употребио пошто сам га забележила, на који премештај је мислио?

Адв.Радоје Алексић: Окривљени је рекао размена је.

Председник већа: Добро, усваја се примедба. Има ли још питања?

Адв.Мирјана Абдоли: Уколико је окривљени говорио о размени на коју размену је тачно мислио?

Адв.Радоје Алексић: Судија то је објаснио када је помињао Пакрац и Сотин.

Председник већа: Добро.

Адв.Мирјана Абдоли: Извињавам се, да ли судија могу да поставим даља питања?

Председник већа: Реците.

Адв.Мирјана Абдоли: Да ли то значи да се он изјашњавао уопштено а није говорио о расељавању становника Сотина?

Адв.Радоје Алексић: Судија опет се израз расељавање, он је говорио о размени.

Адв.Мирјан Абдоли: Размена или расељавање мислим да је исто.

Председник већа: Кад говорите о размени становника на које мислите?

Опт.Мирослав Милинковић: Ако се сећате користио сам два, три израза.

Председник већа: Јесте.

Опт.Мирослав Милинковић: Можда није баш овај који сада потенцирамо, можда није адекватан, међутим у самим тим дешавањима доласком лица српске националности из угрожених за њих подручја на територију села Сотин, као што је рекао Опачић није лако било Хрвату у Сотину, и ситуација му је била све тежа, али војска није учествовала у томе да некоме сугерише да каже бежи сигурније ти је, или

иди, одсели се па ћеш се вратити. То није било, јер одлазили су и према Војводини не само према Хрватској како су ишли доле ка Шиду тако је неко ишао ка Војводини. На то нисмо могли утицати ни да браним, ни да му спречавам а ни да му сугеришем нити сам то радио.

Адв.Мирјана Абдоли: Добро, хвала.

Председник већа: Добро. Само још једно питање за вас Милинковићу, у овој наредби команде 80. моторизоване бригаде, под став 1 је да се ви постављате за команданта места, ко су вам заменици а у ставу 2 каже „у наведеном месту организовати власт у складу са правилима службе и одговарајуће одредбе које се односе на гарнизонско касарнску службу и предузети све мере у циљу спречавања упада диверзантско терористичких група и вршења терористичких акција. Сачинити упуства за рад и обезбедити нормалне услове за живот и рад становништва и спречити свако малтретирање становништва и мештана и неовлашћен улазак и претрес станова и кућа“. Је ли то била?

Опт.Мирослав Милинковић: Тако је.

Председник већа: Значи то је како стоји овде, јел, ваша обавеза?

Опт.Мирослав Милинковић: И ја сам то проводио што сам могао више, а не могу да гарантујем, јер видите и данас се деси док смо ми овде нешто се деси у приземљу, значи...

Председник већа: Добро, добро. Оптужени јел има питања за оптуженог Милинковића? Нема. Милошевићу изволите, не видим вас од браниоца. Само укључите микрофон, изволите.

Окр.сарадник Жарко Милошевић: Питао бих господина Милинковића кад смо били у истрази, кад смо вршили исто размену разговора, да је једном приликом признао да одобрио сам камион, а сада не.

Председник већа: Па није спорно, он је сад рекао да је камионе у више наврата одобравао, односно учестало, колико сам разумела јел тако? То није спорно. Шта сте конкретно питали, које.

Окр.сарадник Жарко Милошевић: Хтео сам за тај везани догађај који се десио да је рекао да одобрио сам камион, а сада то није спомињао, сад то сугерише да није.

Председник већа: Не, он није рекао за тај догађај, он каже да је непосредно пре овог кад је датум критичног догађаја и непосредно пре тога одобравао, јел тако?

Опт.Мирослав Милинковић: Јесте.

Председник већа: Али ви не знате сад за коју сврху је све то тражено?

Опт.Мирослав Милинковић: Тачно.

Председник већа: Добро. Има ли још питања Милошевићу? Нема, искључите само микрофон. Имате ли Ви још нешто да додате Милинковићу у своју одбрану?

Опт.Мирослав Милинковић: Па немам ништа у одбрану, једино ако није промакло људи који се помињу овде да су страдали нисам познавао никога.

Председник већа: Никога јел?

Опт.Мирослав Милинковић: Ни један разлог не би имао да им нанесем било шта тешко или ружно а камоли то што се десило.

Председник већа: Добро. Седите,

То је све што има да изјави, питања се више оптуженом Милинковићу не постављају.

Искључите микрофон, можете сести. Ми ћемо онда данас прекинути главни претрес јер ево видим да ми се колега Николић већ спремио да иде. Добро, рекли сте ми, зато вас уважавам.

Ради саслушања окривљеног сарадника,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес прекине, наставак се заказује за 06. фебруар 2015. године у 09,30 часова у истој овој судници 4, на другом спрату зграде у Устаничкој број 29 и претрес ће се наставити саслушањем окривљеног сарадника што се присутнима саопштава и има им служити уместо позива.

Довршено у 12,10 часова.

Значи сутра настављамо.

Записничар,

Председник већа-судија